

Marcelino Iragui

A mi örömhírünk. Lelkigyakorlatos vázlatok

mű a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár (PPEK)
– a magyarnyelvű keresztény irodalom tárháza – állományában.

Bővebb felvilágosításért és a könyvtárral kapcsolatos legfrissebb hírekért
látogassa meg a <http://www.ppek.hu> internetes címet.

Impresszum

Marcelino Iragui
A mi örömhírünk. Lelkigyakorlatos vázlatok

Fordította: Pásztor János

Az eredeti mű címe:
Good News Today (Guide-lines for Charismatic Retreats and Life in the Spirit Seminars)

A magyar fordítás a német kiadás alapján készült:
Die Gute Nachricht Heute (Hilfen für charismatische Exerzitien und „Leben-im-Geist-Seminare“)

Egyházi jóváhagyással

A könyv elektronikus változata

Ez a publikáció az azonos című könyv szöveghű elektronikus változata. A könyv 1983-ban jelent meg az Opus Mystici Corporis kiadásában Bécsben. Az elektronikus változat Valentiny Géza prelátus úr, az Opus Mystici Corporis vezetője engedélyével készült. A könyvet lelkipásztori célokra a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár szabályai szerint lehet használni. Minden más szerzői jog az Opus Mystici Corporisé.

A könyv oldaljegyzeteiben szereplő szentírási helyeket ez az elektronikus változat a szöveg után közvetlenül kapcsos zárójelben adja.

Tartalomjegyzék

Impresszum	2
Tartalomjegyzék	3
A füzet használatához	4
1. A „karizmatikus” Krisztus	5
2. A karizmatikus megújulás (röv. KM)	6
3. Isten szeret téged	8
4. Azért jön, hogy megváltson téged – fogadd szeretettel!	9
5. ...és hogy meggyógyítson téged	10
6. Az emlékezet gyógyítása	12
7. Jézus Szentlelkével akar téged megkeresztelni	14
8. Mit vár tőled az Úr?	16
9. Az Úr új életet kínál neked	18
10. Az Úrnak adományai (karizmái) vannak	20
11. Törekedjetez értékesebb adományokra! (1Kor 12,31)	22
12. Ne vesd meg a nyelvek adományát (glosszolia), ezt a „kis” adományt	24
13. A megkülönböztetés adománya és a Lélek gyümölcsei	26
14. Krisztusban való teljességre vagyunk meghívva	28
15. Dicsőítsétek az Urat!	31
16. A karizmatikus Szent Szűz – ösztönző példánk	32
Függelék	34
I. Tevékeny lelki élet és munkagyakorlatok. Javaslatok munkaközösségek számára	34
II./a Önátadásunk Krisztusnak. Indítványok az önátadás imájához	35
II./b Iránymutatás a Lélek-keresztség után (Pontok a szemlélődő imához)	36
III. Hogyan ismerem föl Isten akaratát?	37

A füzet használatához

A következő kérdések segíthetnek abban, hogy egy-egy szövegrészt önmagunkra vonatkoztassunk:

Az evangéliumból vett részekhez:

Képzeld magunkat a különböző személyek helyébe, és közben kérdezzük meg magunktól:

1. Megértettem-e a szöveget?
Mit nem értek belőle?
2. Melyik személy áll a legközelebb hozzám? Melyikkel tudok gondolatban leginkább azonosulni?
3. Mi illik éppen az én helyzetemre?
4. Mit mondana nekem Krisztus, ha most itt volna?
5. Hogyan viselkedne az én helyemben?
6. Mire indít engem ez a szövegrész, vagyis miben különbözik az én magatartásom Krisztusétól? Mit kell tennem ennek alapján? Milyen következtetéseket tudok belőle levonni, illetve kell levonnom?
7. Kitől kellene bocsánatot kérnem?

Egyéb szentírási helyekhez:

1. Ki írja kinek? Mit nem értek? Mi tűnt föl?
2. Mit mond a szerző a korabeli embereknek? Mit mond a mai embernek, és mit mond nekem, az én helyzetemben?
3. Mit mond rólunk, emberekről? Mit mond Istenről? Hogyan viszonyul Isten az emberhez és megfordítva?
4. Mit üzen nekem Krisztus ezzel a szöveggel? – Miben kell megváltoztatnom magatartásomat, gondolkodásomat, beszédemet? – Miben és hogyan kellene fölkészülnöm, hogy Ő megajándékozhasson az új élettel?

Megjegyzés: H. Mühlen leginkább a „megújulás a Lélekben” kifejezést ajánlja. Vagy egyszerűen így: „életünk átadása”. (Vö. H. Mühlen: Újuljatok meg Lélekben! Prugg Verlag, Eisenstadt, 1978)

1. A „karizmatikus” Krisztus

Jézus egészen a Lélekből élő ember. Senki sem „karizmatikus” olyan tökéletesen, mint Ő, a Krisztus. „Isten mérték nélkül adja neki a Lelket.” A Lélek pedig minden nagyszerű karizmájával ellátta. [Jn 3,34]

1. Az Ószövetség prófétái úgy jövedöltek róla, mint Lélekkel eltelt emberről, akit messiási küldetésre kentek föl, és számtalan ajándékot kap a Lélektől. [Iz 2,2k; 42,1.10; 61,1–3]

2. Amikor az idő beteljesedett, a Szentlélek által megtestesült, emberi természetét megszentelte a Szentlélek, és megszületett Szűz Máriától. [Lk 1,26–38]

3. Keresztségekor embersége is eltelt Szentlélekkel és erővel, ezáltal lett alkalmas emberségében is megváltói küldetésére. [Lk 3,21k; ApCsel 10,38]

4. A Lélek a magányba vitte, hogy ott imádkozzék; „örömmel töltötte el”, és arra indította, hogy dicsérje Istent. „Az örök Lélek által” áldozta föl magát Istennek, mint tökéletes áldozat. [Lk 4,11; Mk 1,35; Lk 10,21; Zsid 9,14]

5. Mivel vele volt az igazság Lelke, legyőzte a kísértőt, és ki tudott üzni minden gonosz lelket az emberekből. [Lk 4,1–16; Mt 12, 22-28]

6. A Szentlélek erejével hirdette az örömhírt, meggyógyította a betegeket, és megbocsátott a bűnösöknek. [Lk 4,14–22; 5,15-26]

7. A Szentlélek erejével legyőzte a halált, az élet legnagyobb ellenségét, és feltámadásában Ő maga „éltető lélekké” – „szellemi testté” lett. [Ef 1,19k; Róm 6,3.11; 1Kor 15,45]

8. A feltámadott Úr és az Ő Lelke elválaszthatatlanok. Azáltal, hogy pünkösdkor elküldte nekünk Lelkét, a feltámadt Úr maga jött el hozzánk. [1Kor15,45; ApCsel 2,1–41]

9. A mi nemzedékünknek Jézus mint a karizmatikus Krisztus nyilatkoztatja ki magát, aki Lélekkel eltelve jön, hogy megossa velünk Lelkét és karizmáit. [Joel 3, 1-4]

2. A karizmatikus megújulás (röv. KM)

1. Jézus megígérte és megadta a Szentlelket követőinek (Jn 7,37–39; 15,26; 16,7; ApCsel 1,4–8; 2,1–4; 17k; 38k; 11,15k).

2. Az első keresztények karizmatikusok voltak. A Lélek különösen is gazdagította őket adományával: örömmel teltek el. Az idők multával ritkábbá váltak ezek a karizmák (ezenkívül a karizmákat inkább a szentekkel, mintsem az egyszerű hívőkkel hozták kapcsolatba). [1Kor 12,7k; Ef 5,18–20 1Tesz 5,16–20]

3. A századfordulón főleg evangélikus közösségekben volt erős karizmatikus ébredés (Topekea, Azusa Street), amely a mai pünkösdisták közösség kialakulásához vezetett. Nekik ma kb. 20 millió tagjuk van.

(Általánosságban az a tapasztalat, hogy a pünkösdisták a Szentírás magyarázatában fundamentalizmusra, és az imában az érzelmek túlhangsúlyozására hajlamosak. Majdnem mindegyikük a nyelvek adományát tartja döntő jelnek, hogy valaki megkapta a Szentlelket.)

4. XXIII. János pápával az egyház új pünkösdért imádkozott, és a II. vatikáni zsinat egyengette hozzá az utat. Kb. 1967-ben indult meg a karizmatikus megújulás a katolikus egyházban (Duquesne, Notre Dame stb.) A KM a hetvenes évek elején elérte az NSZK-t is. Úgy tűnik, ez a leggyorsabban növekvő megújulási mozgalom az egyházban (kb. 1 millió taggal). A mi időnk egyik jelentős jele, de sokat vitatott is (mint ahogy a karizmatikus Krisztus is az volt). [Mt 16,2k]

5. Megokolás: a KM azért terjed annyira, mert:

- a) Elsősorban Isten műve;
- b) Az ima és a hit útján valódi Isten-megtapasztalást tesz lehetővé;
- c) Megszeretteti a Szentírást, és az egyház szentségi életében való részvételt új, eleven vitalitással tölti meg;
- d) A pünkösdi tapasztalatokat katolikus hagyományaink fényében értelmezi;
- e) Imamódja bibliai és tele van örömmel, de emellett elkerüli az érzelem túlhangsúlyozásának veszélyét;
- f) A Szentatya és sok püspök hozzáállása pozitív és biztató, bár ez nem tehet vakká a veszélyekkel szemben.

„A mi világunk számára nincs fontosabb a Lélekben való megújulás tanúságánál, amit a Szentlélek valósít meg a legkülönbözőbb vidékeken és a legkülönbözőbb viszonyok között” (VI. Pál a KM kongresszusán, Róma, 1975.).

6. A KM lényegében egyszerű, föl nem hígított kereszténység. Azt hirdeti, hogy Jézus *ma* bennünk és köztünk él, hogy az evangélium *ma* jóhír mindannyiunk számára, – és Isten minden gyermeke számára, aki *ma* él, elérhetők Isten adományai.

7. Ugyanakkor vigyáznunk kell, hogy a következő veszélyeket elkerüljük:

- a) A fundamentalista szentírás-értelmezést;
- b) Hogy mindent, ami előfordul, túl hamar Isten vagy a gonosz lélek közvetlen beavatkozásának tulajdonítsunk;
- c) Hogy magunkat lelkileg előrehaladottnak képzeljük;
- d) Hogy elkülönítsük magunkat azoktól a közösségektől, amelyekben élünk.

Ezeket a veszélyeket akkor tudjuk elkerülni:

1. Ha hallgatunk az egyház tanítására, és egészséges teológiai kutatást végzünk;
2. Ha lelkipáztörre bízzuk magunkat (lekipástor, lekipgyakorlat).

3. Isten szeret téged

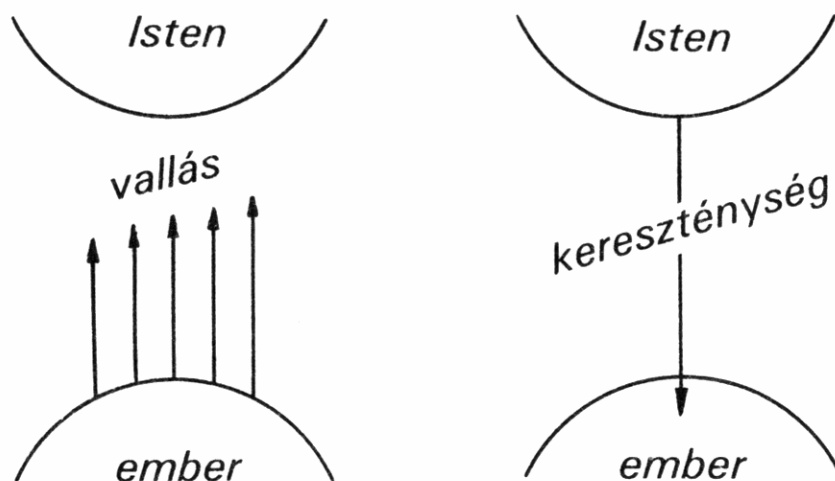
Miért szeret engem Isten, miért törődik velem?

1. A vallás azt jelenti, hogy az ember magára hagyatkozva hiábavaló erőlködést folytat, hogy elérje Isten dicsőségét. A kereszténység azt jelenti, hogy Isten szeretettel lehajol az emberhez, és eléri őt. [Róm 3,23; Jn 3,16; 1Jn 4,9k; Gal 12,20; Róm5,5–11; 2Kor 5,14k]

2. Ha tudni akarod, miért szeret téged Isten, ne önmagadra nézz, hanem őreá. Az ő lényege és szabad választása, hogy szeret téged. Szeretete teljes egészében ajándék. Fogadd el hittel, és ő téged is szeretetreméltóvá és boldoggá tesz. „Istenem, azért váltam szeretetreméltóvá, mert Te szeretted engem!” (Szt. Ágoston). [1Jn 4,8; 4,16]

3. Isten szeretete állandó, mert örök. Szeretete meleg és hűsleges, mint az anya szeretete gyermeke iránt, vagy a férfité felesége iránt. – Ozeás története. [Jer 31,3; Iz 55,3; Iz 49,15]

Isten egészen közel van, és neveden szólít. „Neveden szólítottalak, és tenyerembe írtalak.” Szeretete gondoskodó és gyógyító. [Jer 43,1-3; Iz 49,16; Ez 34,14–16]

4. A KM Isten szeretetének új ismeretére akar segíteni, azáltal, hogy megújítja bennünk Isten Lelkének ajándékát.

„Szentlélekkel és tűzzel fog megkeresztelni titeket.” Ezzel a Szentlélekkel való keresztséggel tapasztalják meg az emberek Isten határtalan szeretetét. [Róm 5,5; Mt 3,11]

5. Ez az új bizonyosság kétféle indítást ad:

a) hogy másokat szeressünk, és szolgáljunk nekik;

b) hogy tanúságot tegyünk Isten jóságáról (ez az egyik ismertetőjele a KM-nak). [1Jn 4,11–21; Mt 25,31k]

6. Ez az ismeret arra a mély meggyőződésre is elvezet, hogy Isten minden dolgot azok javára fordít, akik szeretik őt. [Róm 8,28k; 5,18–20]

Ehhez kapcsolódik az az indítás, hogy őt minden helyzetben dicsőítsük. (Ezért van oly nagy jelentősége az imának és a dicsőítő éneknek a KM-ban.)

4. Azért jön, hogy megváltson téged – fogadd szeretettel!

1. Úgy szerette Isten a világot...

Tudnál hangyává lenni, hogy a hangyákat megmentsd a veszélytől? [Jn 1,36k]

Miféle világ ez, amit Isten ilyen nagyon szeret? Elég egy pillantás a napilapokba: háború, gyilkosság, faji megkülönböztetés, kizsákmányolás, elnyomás...

Gyakran maga az ember beteg:

- a) lelkében (bűn, hiba, rossz szokások, elidegenedés önmagától);
- b) kedélyében, érzelmeiben (szomorúság, magányosság, aggodás, depresszió);
- c) testében (gyengeség, fáradtság, fertőzés);
- d) szociális kapcsolataiban (közöny, elutasítás, bizalmatlanság, gyűlölet);
- e) vagy a sötétség láthatatlan hatalmai telepsznek rá. [Ef 6,12; Róm 1,28–32]

2. A Jóhír ma:

az Isten ígéje és Jézus az Emberfia, akit az Atya szeret és megmentésünkre küldött, itt van.

Sok ember megtapasztalja ma a KM-ban az ő megszabadító és gyógyító jelenlétét: [Mt 1,21]

- a) Szabaddá teszi lelkünket a bűn és a gonosz rabságából;
- b) Meggyógyítja érzelmeink rendetlenségét, és eltölt bennünket Lelkének örömeivel és békéjével;
- c) Gyakran helyreállítja gyengélkedő testünk egészségét és erejét;
- d) Meggyógyítja feszült és sebzett kapcsolatainkat, és közösséget épít a Szentlélekben.

3. Megtapasztalhatóan jön hozzád a megváltás és szabadítás, mihelyt elfogadod Jézust, mint személyes Szabadítót, és ha meghívod Jézust, hogy éned helyébe lépjen, mint életed központja. Ezt jelenti a *metérés* (a kereszténység vagy a KM kiindulópontja). [Jn 1,36; Mt 11,28–30; Jel 3,20; Mk 1,15; ApCsel 2,37k]

4. A metérés a bűnösségünk megtapasztalásával kezdődik, vége pedig örömnép. Az igazi metérés „lelki forradalom”, amely ajándékképp Jézust helyezi életed középpontjába, és belőled „belülről egészen új embert” formál. [Lk 15,11–24; Ef 4,23k; 2Kor 5,17k; Gal 6,15; Jel 21,5–7]

5. A metérés bizonyos függőleges, illetve vízszintes mozgás. Fölszólít, hogy folytonosan igyekezzünk megközelíteni azt az eszményi szeretetet, amit Jézus élt. Elvezet a békéhez és kibéküléshez Istennel, önmagunkkal, másokkal, az étellel, a munkával... [Mt 5,23k; Mt 5,38–48; 8,15–17; Gal 6,1; Tit 3,9k]

6. A Szentlélek érzékennyé teszi a lelkiismeretet. „Meggyőz a bűnről”, és „megtérít”, vagyis odafordít Istenhez, új kapcsolatot létesít Isten és mi közöttünk. Rámutat igaz voltunk hiányaira, és elvezet az igazságra. Ez fölszabadít, belső örömet és erőt ad. (Ez az oka, hogy emberek, akik megkeresztelkedtek a Szentlélekben, tisztán látják mulasztásaikat és bűneiket. De nem nyugszanak bele, kétségbe sem esnek, hanem kevélység nélkül Istentől kérik és várják, hogy megváltoztassa őket, amit meg is tapasztalnak magukban és másokban is). [Jn 16,8; 16,13 2Kor 3,17k; 4,6; Róm 8,28–30; Gal 5,22k]

5. ...és hogy meggyógyítson téged

1. Jézus gyógyít:

a) mert együttérez velünk: „Megesett rajtuk a szíve, és meggyógyította betegeiket” [Mt 14,14];

b) mert ez a küldetése [Lk 19,10].

Jézusnak az a küldetése, hogy minden embert megváltson és meggyógyítson, aki találkozik vele. Meggyógyíthatja az egész embert: lelkét, szívét, érzelmeit, testét és másokkal való kapcsolatát. [Jn 3,16; Mk 1,40–42; Mt 8,16k; 11,4–6; 1Pét 2,24]

2. Ezt a megmentő és gyógyító küldetést tanítványainak adta át. Az első tanítványok eleget tettek ennek a megbízásnak, mégpedig: a) imával, b) csodás tettekkel, c) az örömhír hirdetésével. [Mt 16,17k; Jn 14,12.16k; ApCsel 4,29–31; 1Kor 2,3–5]

3. Jézus mai tanítványai a KM-ban megtapasztalják, hogy hitük, imájuk megújul, hogy lelki hatalmat kapnak a betegek gyógyítására, és ezáltal megújul a gyógyítás szolgálata.

4. A fizikai betegségeket gyakran lelki betegségek váltják ki, ezeket viszont lélektani eredetű bajok idézik elő. Így a gyógyulásért való ima különböző fajai egymással összefüggnek.

5. Isten terve szerint a természet (a fizikai természet és a pszichológiai törvények) és a kegyelem összhangban van egymással. A kegyelem a természetre épít. Ezért a gyógyulásért való ima nem zárja ki a gyógyítás természetes eszközeit (kivéve, ha Isten az ellenkezőjét sugallja).

Egyes személyek vagy csoportok különleges karizmát kaptak a gyógyításra. De bárki imádkozhat gyógyulásért, amennyiben az Úr ígéreteire támaszkodik. [1Kor 12,9; Mk 16–17k]

A gyógyulásért való ima módjai

Betegség	Oka	Ima-segítség	Szentségi segítség	Természetes segítség
lelki	személyes bűn	bűnbánatért	bűnbánat szentsége	nincs
pszichikai	csőd az emberi kapcsolatokban	emlékezet gyógyításé	bűnbánat szentsége Eucharisztia	közösség és pszichológiai tanács
testi	baleset, ragály	a hit imája	betegek kenete	gyógyszer
egye e háromból	ördögi megszállás	megszabadításért	ördögűzés	nincs

A gyógyulásért való ima alapvető lépései:

A gyógyító szolgálatban sohase feledkezzünk meg a kereszt titkáról. Keresztje által gyógyít és ment meg minket Krisztus. Ha megkeresztelkedtünk Krisztusban, részesedünk keresztjében is. [Róm 6,3; Kol 1,24; Gal 6,14]

Gyakran szükséges a megkülönböztetés adománya, hogy Isten akaratának megfelelően imádkozzunk. Jó föltenni a kérdést: „Krisztushoz kapcsol-e vagy én-központúvá tesz-e ez a betegség?”

Akik jól ismerik az evangéliumot, azok ezt a kérdést is föltehetik: „Mit tenne Jézus hasonló helyzetben?”

Ha erre a kérdésre válaszul a Lélek a gyógyulásért való imára indít, a következő lépésekre ügyeljünk:

1. Lazíts, engedd el magad, fordulj teljes összeszedettséggel Istenhez, aki szeret, boldogulásodat akarja, és örül, ha jót tehet veled.

2. Kérd Őt és engedd meg neki, hogy betöltsön világosságával, szeretetével és erejével.

3. Fordítsd most teljes figyelmedet testednek arra a részére vagy életednek arra a területére, amelynek legnagyobb szüksége van az Ő gyógyító világosságára, szeretetére és erejére. Lásd magad olyannak, amilyennek Isten lát, teljesen gyógyultan és vidáman.

4. Mondj hittel „ament” (= úgy legyen) Isten szeretetére és ígéretére. Köszönd meg Istennek szeretetét és erejét, amely egészségessé tesz, és örülj Istenben. Miközben dicsőíted őt, egyre inkább megnyílsz gyógyító befolyásának.

5. Ha másért imádkozol, akkor is ezeket a lépéseket kövesd, és vidd az illetőt szeretettel Isten gyógyító jelenletébe.

6. A Lélek nem félelmet hoz, hanem szeretetet, örömet és békét. A Lélekkel eltelt emberek megtanulják kifejleszteni magukban az egészségre beállított látásmódot és a derülátást. Nem sötét komorsággal néznek a világba, nem a gyengébb oldaláról nézik az embert, hanem mindenre egészséges lelkiülettel és derülátó vidámsággal tekintenek. [Gal 5,22 Róm 8,15]

Ez különösen fontos a gyógyító szolgálatban, mert csak így lehet jól együttműködni a kegyelemmel.

7. A szélsőséges állásfoglalások (pl.; egyes pünkösdisták nem vesznek be gyógyszert vagy egyes katolikusok gúnyolódnak a gyógyulásért való imán) veszélyes egyszerűsítések következményei.

6. Az emlékezet gyógyítása

1. Jelenlegi problémáidnak, gyengeségeidnek, válságaidnak gyakran valamilyen régi esemény, elhibázott kapcsolat, idegmegrázkódtatás vagy kudarc a gyökere. Sok ilyen utólag ható emlék életed legkorábbi időszakából származik. Minél fiatalabb valaki, annál mélyebben érinthetik a sebet okozó tapasztalatok. Legtöbbjük a tudatalattiba szorult vissza. Ilyen mélyre süllyedt emlékek tarthatnak fogva. Akadályozhatnak a cselekvésben, vagy arra ingerelnek, hogy másképp cselekedj, mint ahogy szeretnél.

2. A jóhír most az, hogy múltad jelenvaló Jézus előtt. Minden fájdalmas emlékezetet meggyógyíthatja, és így utat nyithat számodra a szabadabb, örömtelibb, gyümölcsözőbb élet felé. [Zsid 13,8]

3. Szükséges az emlékezet gyógyítása:

- a) Tisztán érzelmi válságoknál, amelyek megakadályoznak abban, hogy a jót tedd (bátortalanság, félelem, szomorúság, magányosság, kisebbségi érzés);
- b) Olyan érzelmi jellegű válságoknál, amelyek bűnbe vihetnek (mérgeződés, gyűlölet, neheztelés, rosszakarat, gőg);
- c) kényszerítő erővel ható, megszokásos bűnök esetén (önkielégítés, alkoholizmus stb.).

4. Lényeges lépések az emlékezet gyógyításánál

- a) Fogadd el Jézust, mint Szabadítót és gyógyító Uradat, vidd oda neki jelenlegi problémádat, válságaidat vagy gyengeségedet.
- b) Menj vissza Jézussal életednek abba a szakaszába, amikor ez a problémád keletkezett (közben föleleveníthetsz egy múltbeli jelenetet).
- c) Köszönd meg Istennek, és dicsőítsd azért a kegyelemért, amit abban az időszakban a körülötted élő emberektől kaptál.
- d) Kérd a Szentlelket, hogy világítsa meg múltad minden pontját, ahol Jézus gyógyító jelenlétére van szükség.
- e) Bocsáss meg Jézus nevében azoknak, akik megsebeztek. Kérd, hogy bocsássa meg azokat a károkat, fájdalmat, szenvedést, csalódást, amit te okoztál másoknak.
- f) Add át Jézusnak ezt az emlékezést. Köszönd meg azt a jót, amit kihozott ebből. Kérd, hogy gyógyítsa meg teljesen ezt az emléket, szabadítson meg egészen ettől a negatív hatástól.
- g) Hidd, hogy az Úr meghallgatta imádat, amint megígérte, és kezdj el hálát adni gyógyító érintéséért, és egyúttal készülj föl életedben az igazi változásra. [Mk 11,24]

5. Jézus nem veszi el a múlt emlékét, de:

- a) Meggyógyítja a régi sebeket, forradásokat. Elvon minden mérget, nyomorúságot, neheztelést, minden szomorúságot ebből az emlékből.
- b) Pótolja azt a szeretetet, figyelmet, elfogadást, csodálatot, amire abban az időben szükséged lett volna (de nem kaptál meg).

Ennek következményeként ezután bátrabbnak, vidámabbnak, bizakodóbbnak érzed magad pillanatnyi problémáid megoldásánál, vagy ha a jövővel nézel szembe.

6. Mindig meghallgatásra talál az emlékezet gyógyításáért mondott ima, kivéve, ha az imént megadott fő lépéseket nem helyesen végezzük, vagy ha a gonosztól való szabadulásért mondott imára van szükség. Legtöbbször a 4/e lépésben van a hiba: ha valaki nem bocsát

meg. A gyógyulás bekövetkezhet rögtön vagy folyamatosan. Mindkét esetben a dicsérő ima nyit meg egyre jobban Isten gyógyító szeretetének.

7. Gyakorlat:

a) Ha lehetséges, fordulj valakihez, akit az Úr gyógyító szolgálatában fölhasznál. Segíthet egy rövid följegyzés, amely megvilágítja előtte esetedet. A lélek feltárása tanácsadással és imával félórán túl is eltarthat.

b) Résztvehetsz közösségi istentiszteleten, amelyet olyan valaki vezet, akinek tapasztalata van az emlékezet gyógyításában.

c) Imádkozhatsz magadban egy bizonyos élmény emlékének a gyógyulásáért vagy egész életed gyógyításáért. Vezesd el Jézust imában jelenlegi problémáid és gyengéid gyökeréhez. Ez fontosabb, mint felületesen végigmenni egész életeden. Feloszthatod életedet több szakaszra, s aztán egy napig vagy egy hétig egy-egy szakaszért imádkozz. (Ilyen esetben az előre megfogalmazott ima segíthet.)

Annyiszor imádkozz gyógyulásért, ahányszor csak szükséged van rá. Jézus mindig örül, ha meggyógyíthat. Szerezd meg neki ezt az örömet!

7. Jézus Szentlelkével akar téged megkeresztelni

1. Jézus küldetésének részét képezi, hogy a hívőket Szentlélekkel megkeresztelje. Krisztus, mint Feltámadott, pünkösdkor teljesíti ezt a küldetést. A Szentlélek a magára maradt közösség támasza. [Lk 3,16; Jn 1,33; ApCsel 2,33; Jn 7,37–39; Jn 16,6-14]

2. A Szentlélek ma is belső, lelki megújulást hoz, s ezt egyre több keresztény tapasztalja meg. Az egyházon belül és az általa kiszolgáltató szentségekben a Szentlélek a többi között ismerethez és a szentségi valóság időszerű megtapasztalásához vezet. Mivel a Szentlelket különösen a bérmálásban kapjuk ajándékkul, a bérmálási kegyelem helyzetünkhöz szabott, időszerű megvalósulásáról beszélhetünk. Minden szentségben Krisztussal találkozunk – a bérmálásban oly módon, mint aki a Szentlelket adja nekünk, általa van jelen bennünk, saját erejébe öltöztet, és küldetésében részesít.

3. A Szentlélekkel való elteltség nem a szentségek megisméltése, hanem a szentségi kegyelem tapasztalatszerű megújítása. Természetesen Isten közvetlenül működik a szentségeken keresztül is. A keresztségben elnyerjük az istengyermekséget. De ha tudjuk, hogy Isten működni akar bennünk, és ha fölismerjük, hogy ehhez meg kell változnunk, előkészülhetünk erre, és közreműködhetünk beleegyezésünkkel. A keresztény ember életében a Szentlélek hatására új erőt nyer, és hatékonyabbá válik az első három szentség (természetesen a többi is). Ezek a hatások többek között:

KERESZTSÉG

- a) Összekapcsol Krisztussal – tagjává tesz [1Kor12,13];
- b) Nekünk ajándékozza a Szentlelket, aki bennünk lakik, ő maga számunkra az „Isten Ajándéka”, és vele együtt nyerjük el az ő teljességéből a különböző ajándékokat [Jn 15; 1Kor 3,16; Róm 8,9–11];
- c) Kegyelmet és gyógyulást ad, ezek hozzák létre az új életet [Tit 3,5-7; Tit 3,5];
- d) Megtisztít a bűntől [Ef 5,26k];
- e) Isten gyermekeivé tesz [Róm 8,14–16];
- f) Arra hív, hogy meghaljunk magunknak, hogy részesedjünk Krisztus életében és feltámadásában [Jn 1,12-13; 3,5];
- g) Isten népe közösségének tagjává tesz (Isten Új Szövetségének részesévé teszi az embert). [Róm 6,3k; 8,17]

A BÉRMÁLÁS

beteljesíti azt, ami megkezdődött a keresztséggel. A Szentlelket adja nekünk, aki erővel és különböző képességekkel ruház föl, hogy

- a) tanúságot tegyünk Krisztusról [ApCsel 1,8];
- b) Krisztus Testét (a közösséget és minden embert) szolgálatunkkal segítsünk és erősítsünk, – ezért ajándékoz és ébreszt bennünk karizmákat [Jn 15,26k; 1Kor 12].

Az EUCHARISZTIA

- a) Új Szövetség Jézus vérében [1Kor 11,23–27],
- b) az általános papság áldozata,
- c) egyesülés Krisztussal és az ő testvéreivel [Lk 22,19k],
- d) közösség Istennel – megtisztulás a bűntől [1Pét 2,9],
- e) lelki táplálék és meghatalmazás [Jel 1,5–6; Jn 6,53–58; 1Kor 10,16–17].

4. A szentségek sokféleképpen segítik Krisztus Testének tagját a Szentháromsággal való mindig gazdagabb életre. Mindenesetre látjuk, hogy a szentségek különböző hatásai nem tapasztalhatók a keresztények gyakorlati életében. Ezért szükséges, hogy föllevenítsük, hatékonyabbá tegyük a bennünk élő Szentlelket. A Szentlélek az igazság fölismerésére segít, bátorságot és erőt ad, hogy azt, amit így megismertünk, megvalósítsuk gyakorlati életünkben, Istennel és az emberekkel való kapcsolatunkban, így teljesedik be az ígéret: „Ő Szentlélekkel és tőzzel fog megkeresztelni titeket!” [Jn 16,13; Lk 3,16]

5. A készség, hogy a Lélek szerint cselekedjünk, egész életünkre vonatkozik. Engedjük, hogy a Szentlélek mindent átvilágítson. Függetlenné kell válnunk mindattól, ami eddig negatív befolyást gyakorolt ránk. Tudatosan kell arra figyelni, amit a Lélek szerint helyesnek ismerünk meg.

„Engedjétek, hogy egyre inkább Szentlélekkel teljete el” – ez arra utal, hogy a Szentlélek hatásainak folyton növekedniük kell bennünk: egyre kevesebb fenntartással és egyre szabadabban mondunk „igent” Isten Lelkének indításaira. [2Tim 1,6k; Ef 5,18–20]

8. Mit vár tőled az Úr?

(Melyek az előfeltételei annak, hogy eltelj Szentlélekkel?)

Egyáltalán nem közömbös, hogy milyen magatartást tanúsítunk a Szentlélekkel és működésével szemben. Működése életünkben, igényeket támaszt velünk szemben, ugyanakkor sok áldást hoz. Komoly erőfeszítést kell tennünk, hogy Krisztusban beteljesült életet éljünk, ez az előfeltétele annak, hogy az Úr részt vegyen életünkben. Az Úr – egyedül csak ő – fog minket Szentlelkével betölteni, de hogy megkeresztelhesen a Szentlélekben, szüksége van előkészületünkre és együttműködésünkre.

1. MEGTÉRÉS

Aki el akar telni Szentlélekkel, annak nemcsak a bűnnel kell szakítania, hanem olyan tiszta szívvel kell fogadnia a Lelket, amely szabad minden rosszindulattól, elutasítástól, gúnytól és gyűlölettől. Meg kell bocsátania úgy, ahogyan az Úr megbocsát neki. Ha ilyen vagy hasonló érzelmek terhelik, jobb, ha először belső gyógyulásért imádkozik. Megtérésünk célja, hogy Istent dicsőítsük, ahogy Jézus dicsőítette Atyját gyermeki magatartásával [ApCsel 2, 37k; Mk 11,22–26; Mt 18,1–4; Jn 3,3].

2. ELFOGADNI JÉZUST MINT URUNKAT ÉS MEGVÁLTÓNKAT

Jézust Uradnak elfogadni azt jelenti, hogy keresztségi fogadalmadat megújítva megígéred neki, hogy nem önző módon, saját céljaidért, hanem érte élsz és egészen rábírod magad. Sok szerzetes azt állítja, hogy önátadásával szerzetesi fogadalmi újra élővé váltak [Róm 10,9; 14,7–9; 2Kor 5,14].

Jézust Megváltódnak elfogadni azt jelenti, hogy átadod neki bűnre hajló természetedet, bűnös hajlamaidat, és megengeded neki, hogy naponta tisztára mosson vérében, és benned éljen („Mert életem Krisztus”). Önátadásod mértéke és az Úrral való kapcsolatod szereteted és hited erősségétől, hűségétől, mélységétől függ. (Mint a házassági elkötelezettségben is.) [Jel 1,5; Fil 1,21]

3. ELFOGADNI A SZENTLELKET MINT ÉLETED TÖRVÉNYÉT [Jer 31,33k]

A Szentlélek tanítani és vezetni akar téged. Ha engedelmeskedsz neki, életed egybehangolódik Istennek rólad alkotott tervével. „Ha a Lélek szerint éltek, kövessétek is a Lelket!” Jézust egész életében a Szentlélek vezette. Számodra ugyanilyen fontos, hogy fölismerd Isten indításait, és kövesd is. „A bennünk élő Lélek megvilágítja értelmünket, és akaratomat helyes cselekvésre irányítja” (Aquinói Szt. Tamás) [Ez 36, 25–28; Róm 8,1–17; Fil 2,1–4; Gal 5,25].

4. IMA VÁRAKOZÁSSAL TELI HITBEN

„Annyit kapunk Istentől, amennyit csak várunk tőle” (Szt. Teréz). A hit nem szép érzelmeket jelent, sem azt, hogy nincsenek kételyeink. Hinni azt jelenti, mint szaván fogni Istent és ígéreteire hagyatkozni.

Isten ígérete hitünk válaszára teljesebben [Lk 11,9–13; Mk 16,17; Jn 14,26; 20,26].

a) Isten hív vagy ígéretet ad;

b) Az ember hittel válaszol vagy elkezd Isten szava alapján cselekedni;

c) Isten valóra váltja ígéretét (vö. az özvegy: 2Kor 4; Naamán az arámi király leprás hadvezére: 2Kir 5; Péter, aki a vizén jár: Mt 14,28–34; a tíz leprás: Lk 17,11–19; a víz borrá változtatása a kánai menyegzőn: Jn 2,1–12 stb.).

A hálaadás és Isten dicsőítése az élő hit kifejezése. Nem hiányozhat imánkból, amikor azért imádkozunk, hogy elteljünk Szentlélekkel. Akkor is növekszik a többiek hite, ha hitbeli tapasztalatainkat megosztjuk egymással: „Hogy a ti hitetek és az én hitem által kölcsönösen megvigasztalódjunk.” [Róm 1,12]

Imádkozhatsz egyedül is a Lélekben való megújulásért. De gyakran hatékonyabb ez az ima, ha másokkal együtt végezzük. Jézus tanítványainak közössége, akik az ő nevében érted összejöttek, hogy érted imádkozzanak, ez Jézus jelenlétének látható jele. Átaluk, bennük valóban ő van jelen. A testvérek imádkozva fölteszik kezüket arra, aki el akar telni Szentlélekkel. A kézföltétel bibliai jele a Szentlélekben való közösségnek, a testvéri részvételnek és áldásnak is, amely a hit által hatékony. Az egyház a kézföltételt a szentségek kiszolgáltatásánál alkalmazza [Mt 18,19k; Jn 15,7].

9. Az Úr új életet kínál neked

1. Amikor Pünkösöd napján a Szentlélek eltöltötte az apostolokat (Szentlélekkel keresztelkedtek meg), csodálatos dolog történt. Milyenek voltak az apostolok Pünkösöd előtt? Bár alapjában véve jók voltak, mégis gyengék, hiúak, nagyravágyók, kételkedők, és szűk látókörűek voltak, valamint nélkülözték a lelki erőt. Egész másképp léptek föl Pünkösöd után.

2. Ma is csodálatba ejtő dolgok történnek, ha valóban Szentlélekkel keresztelkednek meg az emberek. Akár bűnösök, közömbös vagy buzgó keresztények, fiatalok vagy öregek, képzetek vagy képzetlenek, – mind megváltoznak. A változás mindenkinél másképp történhet. Egyiknél hirtelen és föltűnően, a másiknál nyugodtan és fokozatosan, de mégis világosan látható, észrevehető módon. Mindnyájan új életet kapnak ajándékba Istentől.

3. Ez a változás elsődlegesen nem emberi tevékenység vagy lélektani hatás műve, hanem a Szentléleké. Új örömet hoz a keresztény ember életében és új erőt a Krisztusról való tanúságtételre. A Szentlélek kiáradása kegyelem, amelyet hittel kell fogadnunk.

4. A Lélek teljesen szabad. Azt, hogy a Szentlélek betölti lelkünket, gyakran (bár nem szükségszerűen) fizikai érzéseinkkel is megtapasztaljuk, érzelmi vagy lelki emelkedettség is kísérheti. A leggyakoribb tapasztalat valami mélységes öröm és mélységes béke. Ha tehát valamit *érzel*, amikor betelsz Szentlélekkel, dicsőítsd érte az Urat; ha nem, ne okozzon ez neked gondot. A Szentlélek kiáradása mindig kegyelem, amelyet *hittel* kell fogadnunk, miután hittel imádkoztunk.

5. Sok pünkösödista a „nyelveken” imádkozást (glosszolia) a Lélekben való megújulás *szükséges* jelének tartja. A katolikusoknál a KM-ben gyakori, hogy különböző nyelveken szólnak meg, de nem tekintik ezt elengedhetetlen jelnek, hogy valaki betelt Szentlélekkel. Az elengedhetetlen jel az irgalmas szeretet. Amit Aquinói Szent Tamás a prófétálásról mond, az érvényes a többi adományra (karizmára!), a nyelveken beszélésre is: „Bár a prófétálás a Szentlélek ajándéka, nem a prófétálással nyerjük el a Szentlelket, hanem az irgalmas szeretet ajándékával”. A Szentlélek kiáradása kell, hogy magával hozza az irgalmas szeretet növekedését, ez a döntő jel [Róm 5,5].

6. A Szentlélek, mint a szeretet, mindent átjár. A valódi „bizonyítékát” a Szentlélekkel való megkeresztelkedésnek az ember egész életviteléről olvashatjuk le [Mt 7,17–20; Lk 6,43–45].

a) A Szentlélek, aki betöltött, tudatosítja bennünk az Atyával, a Fiúval és a Szentlélekkel való kapcsolatunkat, ezáltal mélyebben bevezet minket a Szentháromság életébe. Ennek eredményeként jobban megszeretjük az imát (a csendes imát és a hangos dicsőítést is), és új távlatok nyílnak imaéletünkben. A Szentlélek kiáradása jobban megszeretteti velünk a Szentírást, és Isten szavának mélyebb megértéséhez vezet.

b) A lélekkeresztség megújítja kapcsolatainkat embertársainkkal: az elutasítás lassanként szeretetté, a türelmetlenség barátságossággá változik. A pártoskodó gondolkodás helyébe ökumenikus szellem lép, a veszekedés helyébe mások fölfogásának tiszteletben tartása stb.

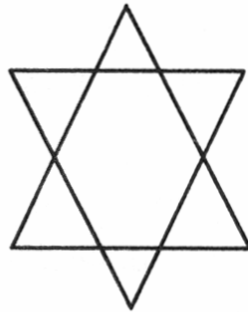
c) A Lélek lépésről lépésre helyesbíti értékrendünket, indítékainkat, megtanít, hogy mit tartunk fontosabbnak. Így életünk egész gyakorlatian megváltozik.

d) A Szentlélek kiáradása megújítja apostoli küldetésünket azáltal, hogy új erővel tölt el, új örömmel ajándékoz meg, és megtanít, hogy mindent az Úrtól való tökéletes függésben tegyünk.

Ezért nem öncél, hanem ennek az új apostoli életnek az indulása, ha betelünk Szentlélekkel. Mindig újra és újra fölszólít az állhatatos megtérésre, a tartós készenlétre az Úr szolgálatában, és az állandó lelki éberségre. Így Jézus képére fogunk átalakulni. (Lásd ábra és magyarázat alább.)

BEAVATÓ SZENTSÉGEK

ESZMÉNYKÉP

LÉLEKKERESZTSÉG

1. ábra: A beavató szentségek az embert (alsó háromszög) bevezetik a Szentháromság életébe (felső háromszög).

2. ábra: Ez végül is tevékeny kapcsolathoz vezet, amely arra irányul, hogy teljesen átalakuljunk Istenben; olyan eszménykép, amely Krisztusban egyedülálló módon valósult meg (jelképesen ezt ábrázolja a Dávid-csillag), és amelyet nekünk is meg kell valósítanunk.

3. ábra: A lélekkeresztségben megtörténik a lelki áttérés e felé az eszménykép felé. A KM lényegében a Szentháromságból táplálkozó lelkiélet:

- a) hangsúlyozza az Atya szeretetét;
- b) szóval és tettel hirdeti Jézus dicsőségét;
- c) inkább a Lélek erejére hagyatkozik, mint emberi erőfeszítésre.

10. Az Úrnak adományai (karizmái) vannak

1. „A szeretet az első adomány” (Aquinói Szt. Tamás). Isten szeretete a Szentlélek személyében teremtetlen Ajándékként jön hozzánk, és teljesen át akar alakítani [Róm 5,5; Gal 4,6; 1Kor 3,16].

2. A Szentlélek kétféle feladatot tölt be életünkben:

a) Megszentel, és arra indít, hogy Krisztusban és Krisztus által növekedjünk. Megmutatja nekünk az Atya akaratát;

b) Megadja, ami ehhez szükséges, és képessé tesz valamilyen szolgálatra, vagy életünket meghatározott feladatra rendeli, és ebben vezet. Mint a Lélek eszközei, képesek leszünk másoknak továbbadni Isten szeretetét, és hozzájárulhatunk Krisztus titokzatos Testének a növekedéséhez.

3. A Szentlélek nekünk. Isten gyermekeinek sok ajándékot ad. Egyes adományok főleg megszentelésünkre irányulnak. Azért kapjuk, hogy segítsenek fölépíteni új életünket Krisztusban. Az imában, hitben, reményben és szeretetben, valamint más erények gyakorlásában is közelebb visznek Istenhez.

A katolikus hagyomány mint a Lélek HÉT AJÁNDÉKÁT ismeri ezeket. A hetes szám a teljesség jelképe. (Szent Tamás és nagy misztikusaink természetfölötti érzékekhez hasonlítják a Lélek adományait, amelyek a kegyelmi életben gyökereznek.) Miközben lelkileg érettebbé válunk, kifejlődnek bennünk a természetfölötti érzékek. Képessé tesznek arra, hogy fölismerjük és kövessük a Lélek sugallatait [Iz 11,2].

Ezek az adományok a misztikus életre is rányomják bélyegüket, különösen a bölcsesség, amely fogékonyra tesz az isteni iránt, és megnyitja az utat a beteljesülő kontempláció és cselekvés felé.

4. Néhány más adomány főleg mások szolgálatában segít. Rendeltetésük mindenekelőtt Krisztus Testének, a keresztény közösségnek fölépítése. Mások javára kaptuk ezeket, mint szolgálati adományokat.

A katolikus hagyomány ezeket az adományokat mint „ingyenes ajándékokat”, vagy mint karizmákat ismeri. Szt. Pál használja a „charisma” szót (görögül charisma = amit ingyen, jótéteményként kapunk) [1Kor 12, 8-10].

5. Szt. Pál a karizmákról a misztikus Testtel kapcsolatban beszél, mint a mások szolgálatának egyik formájáról, amit a Szentlélek közreműködésével, a szeretet törvényének engedelmeskedve teszünk. A keresztény közösségben „az adományok (charismata) különfélék”, amelyeket a Szentlélek ad. Ezek az ajándékok készítik föl az embert a „különböző szolgálatokra” vagy hivatalokra (diakoniai). Lehetővé teszik Istennek, hogy bennünk és általunk hasson, mégpedig úgy, hogy ereje „hatékonyan megmutatkozzék” (energémata) [1Kor 12,12–14; 1Kor 12, 4-6].

A szolgálatra kapott adományok a Lélek megnyilvánulásai, „manifesztációi” (lásd 7. fejt.). Ahol a közösség javára használják, ott működik a Szentlélek. Így életünkben a karizmák használata és a Lélek gyümölcsei által láthatóvá válik a láthatatlan Lélek.

A II. vatikáni zsinat leszögezi (Határozat a világi hívek apostolkodásáról, 3.): „Ezeknek a kegyelmi ajándékoknak, még az egyszerűbb karizmáknak az átvételéből is, származik mindenegyus hívőnek az a joga és kötelessége, hogy ezeket az emberek javára s az egyház építésére fordítsa az egyházban és a világban.”

6. A karizmákat szabadon és kegyelemből kapjuk, nem tudjuk megszerezni vagy kiérdemelni. A karizma nem a személyes életszentségnek, sem a lelki érettségnek hanem az Isten szeretetének és bőkezűségének jele.

Mégis vannak olyan lelki alapok, amelyek kedveznek a karizmák növekedésének: az ima és az imádságos lelkület. Isten szavának szeretete, a lelki szegénység és a szívtisztaság, részvét mások iránt és szükségükre való érzékenység; alázat, egyszerűség és odaadás.

7. El kell kerülnünk a két végletet:

1. A túlzásba vitt foglalkozást a karizmákkal, az egészségtelen versengést, valamint azt, hogy egyes karizmákat egyéb másikatnál jobban értékelünk, hogy az ajándékok száma és jelentősége szerint osztályozunk másokat... Valami ilyesmi történt a korintusi keresztények között. Ezért szabályozza Pál a karizmák használatát anélkül, hogy rangsorolná őket.

2. Túlzott foglalkozást a renddel, szertartásokkal, hagyománnyal, olyannyira, hogy az ember a karizmákkal szemben bizalmatlanná válik, vagy gúnyolódna rajtuk, mert egyszer valaki visszaélt vele. „A Lelket ki ne oltsátok!” és: „Meg ne szomorítsátok Isten Szentlelkét!” [1Tessz 5,20; Ef 4,30]

8. Ideálunk az élet teljessége a Lélekben. Ez magában foglalja, hogy nyitottak legyünk minden értékes ajándékra. Ugyanakkor gondoljuk meg, hogy az élet teljessége a Lélekben a szeretetben való gazdagságot is jelenti!

Az 1. Korintusi levél 12. és 14. fejezete között van a 13., a szeretet nagy himnusza! A szeretet ébreszt és irányít minden karizmát, és szeretet nélkül mindegyik üres. A karizmák minden egyes embernek és az egész emberiségnek épülésére szolgálnak, a szeretet, a kölcsönös bizalom és az igaz, alázatos nyitottság „légkörében”. Versengés és veszekedés közepette elsorvadnának.

Végző soron a karizmatikus megújulásnak Isten országa fölépítését, a szeretet országának megvalósulását kell elősegítenie. „Így növekszik a test, és építi föl önmagát a szeretetben.” [Ef 4,16]

11. Törekedjete értékesebb adományokra! (1Kor 12,31)

1. „Törekedjete a szeretetre! Keresséte buzgón a lelki adományokat, különösen pedig azt, hogy profétálhassatok.” A szolgálatra adott ajándékok vagy karizmák fölkészítenek, hogy tartalmasabban és aktívabban vegyünk részt Isten népének életében. Így nem csupán mint emberi lény, hanem Istennek igazi „eszközéte” szolgálhatunk másokat [1Kor14,1; 12,31].

2. a) Sok karizma létezik, amint Isten ereje és adakozó kedve sem ismer határt. A karizma gyakran olyan új képesség vagy erő bennünk, amit a Szentlélek ajándékoz.

b) Ha természetes képességeinket, mint pl. a tanácsadás, gondozás és vezetés, mások szolgálatába állítjuk, és rábízuk a Szentlélekre, akkor azok hatékonyságban jóval fölműlják majd azt, amit tőlük természetes adottságukból eredően várhatunk.

c) Az 1Kor 12,8–10 új karizmákat sorol föl. Még továbbiakat említ ugyanennek a fejezetnek 28–30. verse, és Róm 12,6–8; Ef 4,11; 1Pét 4,10k. Mind a házasságot, mind a házasságról való lemondást karizmaként említi [1Kor 7,7].

3. Egymással rokon adomány a BÖLCSESSÉG és a MEGÉRTÉS SZAVA, mindkettő nagyon lényeges a keresztény közösség növekedéséhez. „A Lélek mindent átlát, még Isten mélységeit is.” Új betekintést ajándékoz nekünk Isten szavába, de azoknak az embereknek állapotába és szükségleteibe is, akiknek Isten általunk akar segíteni [1Kor 2,10]

Szoros rokonságban van ezekkel a sugalmazott TANÍTÁS és TANÁCS ADOMÁNYA, a figyelmeztetés vagy a bátorítás. Nagy erőt kapunk ahhoz, hogy tanítsunk, másokat ösztönözzünk, megtéréshez segítsünk, vezessünk és erősítsünk, ahogyan éppen szükséges [Róm 12,7; Róm 12,8].

4. *A beszélgetés, a hit megosztása* és a megosztás más megnyilvánulásai, ha a Szentlélek ösztönzésére történnek, ajándékká lesznek, s ezek igen hatékonyak egy-egy hitben és szeretetben egyesült közösségnek fölépítésében.

A szolgálat és adakozás is kiváló karizma, ha szeretetből fakad, és szeretetet ébreszt. Közelebb viszi az embereket Istenhez, és igen hathatósan hozzájárul Krisztus Testének növekedéséhez.

Az irgalmasság, kedvesség és rokonszenv – ha a bennünk lakó Lélektől származnak – mélyen behatolhat az emberek szívébe: így Isten szeretetének megtapasztalásává válik. Jézusnál és Szt. Pálnál is megvolt ez az adomány [Róm 12,8; Mt 11,28–30; 1Kor 9,22].

5. *A hit* – de nem, amit isteni erénynek nevezünk, hanem amelyik a Lélek ajándéka, az „vonakodás nélkül” imádkozik, és „hegyeket mozgat”; a hit, amely embereket minden remény ellenére remélni késztet, és képessé tesz, hogy egy művet Istenért nagy nehézségekkel szemben is megvalósítsunk; ez az a hit, amely lehetéssé teszi a lehetetlent. Ezt a hitet dicsérte Jézus azokban, akik gyógyulásért jöttek hozzá. A hit karizmája, amint már láttuk, a gyógyítás és a csodatevés karizmájához kapcsolódik, – mindkettő Isten belenyúlása az eseményekbe. Ez csodálatot kelt az emberekben, és közelebb viszi őket Megváltójukhoz. Ilyenkor a hitet, mint belső ösztönzést tapasztaljuk meg, hogy Jézus nevében imádkozunk vagy cselekedjünk. Előfordul, hogy szinte kényszerítve érzi magát az ember, hogy dicsőítse Istenet annak biztos tudatában, hogy imáját meghallgatja [1Kor 12,9; Mk 11,22; Mt 8,10].

6. A *prófétálás* Isten üzenete számunkra, éppen akkor, amikor leginkább rászorulunk vezetésére és támogatására. Általában jelen helyzetünkre vonatkozik, csak ritkán jövődő eseményre [1Kor 14,3].

Próféta az, aki Isten nevében beszél, az ő hírnöke. Jézust azonnal nagy prófétaként ismerték föl, mert úgy beszélt, mint akinek hatalma van, mint a Szentlélek Fölkentje [Mt 7,28; Lk 24,19].

Aki követi Jézust, karizmát kaphat, hogy a prófétáló néphez tartozzék. „Fiaik és leányaik prófétálni fognak.” Manapság sok egyszerű keresztény komolyan veszi prófétai küldetését. Az Úr rendelkezésére állnak, és ő gazdagon elhalmozza őket ezzel az ajándékkal. Ennek az adománynak nagy jelentősége van az imaközösségekben és a közösség építésében, növekedésében, az egyesek megerősítésében, helyreigazításában és a nekünk szóló útmutatásban.

Mivel Istent érdekli gyermekeinek egész élete, minden tevékenysége és problémája, ezért életünk minden helyzetében vezetést kaphatunk tőle. Az ember belső, „lelki” indítást kaphat, hogy valamit kimondjon az Úr nevében. Néha magukat a szavakat kapjuk ajándékba, s ezek hosszú időre bensőnkbe vésődnek, néha egy eszmét, s nekünk kell a megfelelő szavakat megkeresnünk hozzá. A prófétai szót a közösség megvizsgálja [1Kor 14,29].

Néhány *előfeltétel* szükséges ahhoz, hogy kibontakozhassék a prófétai adomány: bizalmas viszony Isten Szavával; a csendes imában az Istenre való hallgatás megszokása; a képesség, hogy meghallgassunk másokat, és fölismerjük szükségüket; teljes engedelmesség a Szentlélek iránt.

12. Ne vesd meg a nyelvek adományát (glosszolalia), ezt a „kis” adományt

1. A glosszolalia (glosso = nyelv, lalia = beszéd), a nyelvek adománya, a nyelveken való ima vagy beszéd három dolgot jelenthet:

a) Lehet *jel* mások számára, akik megértik a mondottakat, és ezzel Isten jelenlétére és működésére figyelmeztetnek. Ez történt Pünkösdkor. De úgy tetszik, ez ritka esemény az újszövetségi Szentírásban, s ritka ma is [ApCsel 2,6].

b) Isten üzenete is lehet, amely érthetetlen hangok által másokhoz szól. Ebben az esetben kiegészíti ezt az adományt a nyelvek magyarázatának ajándéka. Ez nem fordítás, hanem ugyanannak az isteni üzenetnek hirdetése a Lélek működése nyomán, s ezt gyakran megerősítés követi. Ez a jelenség általánosan elterjedt az első keresztyének körében, és a mai KM-ban is [1Kor 14].

c) A glosszolalia imádságadomány is lehet, gyengéd, megnyugtató és fölfrissítő. Ha a továbbiakban nyelveken való imáról esik szó, ebben az értelemben értelmezzük. Úgy tűnik, hogy a KM-ban ez Istennek az első és leginkább elterjedt adománya. (Úgy is, hogy együtt énekelnek nyelveken.)

2. A nyelveken való ima nem azt jelenti, hogy egy számunkra idegen, de létező nyelven imádkozunk, hanem hangok érthetetlen egymásutánját mondjuk ki.

Az Újszövetség „titokzatos hangoknak” nevezi. Aki „nyelveken” beszél, nem emberekhez szól, hanem Istenhez. Ezért nem értik meg emberek ezeket a hangokat. Az sem érti, aki imádkozza, mert – a Szentlélek segítségével – lelke Istennel folytat bensőséges beszélgetést, túl az emberi szellem és emberi beszéd határain [1Kor 14,2; 14,14].

3. Az ajándék jelentősége:

a) Feleletet ad az ima közben való gondolkodás problémájára. A nyelveken történő imában az emberi gondolkodás megadja magát Isten természetfölötti jelenlétének. Döntő lépés azon az úton, amely az Isten valóságával történő találkozáshoz vezet, mert a gondolkodáson és megértésen túl van. A misztikusokat teljesen betöltötte Isten megfoghatatlanságának tudata.

Bizonyos mértékig gyógyszer amellyel Isten értelmünk büszkeségét (gőg) orvosolja, vagyis azt a hajlamunkat, hogy kis emberi értelmünket akarjuk minden dolgok mértékévé tenni, és mindent el akarunk utasítani vagy nevétségessé tenni, ami érthetetlen számunkra.

b) Isten fölhívása, hogy szolgáltassuk ki neki nyelvünket, amely „nagy dolgokat vallhat magáénak”, és amely oly gyakran nehézségek forrása. A „nyelvek adománya” tudatunk mélyéről fakadó önátadást kíván. Sokszor annyira figyeljük és ellenőrizzük imánkat, olyan büszkék vagyunk értelmünkre. És most így szólít az Úr: „Hagyd el ezt. Én akarom ellenőrizni a hangokat, amelyeket kimondasz!” Nem csoda, hogy ennek az egyszerű adománynak alázatos gyakorlása nagy mélységből szabadíthat fel erőket [Jak 3,5].

4. Hívás az állandó és teljes megtérésre: hogy Isten előtt kicsi gyermekként álljunk. (Gyakran érzelmileg vagy szellemileg gátlásos emberek az elsők, akik a nyelveken való ima adományát megkapják, ha kérik a Szentlelket.) [Mt 18,3]

5. „Aki nyelveken szól, csak önmagának épülésére szolgál.” Van alapja annak a föltevésnek, hogy Isten mindenkinek följánlja ezt az adományt, hiszen arra való, hogy segítse növekedésüket Krisztusban. Nyilvánvaló, hogy mégsem kapja meg mindenki, hanem

Isten Lelke annak adja, akinek akarja, és ahogyan akarja. Ez az ajándék nagy segítséget nyújt. A legkülönbözőbb tapasztalatok alapján a következőket említjük meg [1Kor14,4; 1Kor 12,4–11]:

a) Növeli a hitet. A nyelvek adományát csak hittel lehet fogadni és használni, mert hit nélkül semmi értelme sincs [1Kor 2,14].

b) Ha az értelmi ima előtt alkalmazzuk, a csend és béke állapotához segít, ami a szemlélődéshez vezet. Ezért talán legjobb megoldás a szórakozott ima problémájára.

c) Úgy tűnik, frissesség és mélység forrása a kötött ima (rózsafüzér, zsolozsma), valamint a Szentírás-olvasás előtt végezve.

d) A legközvetlenebb út ahhoz, hogy a Szentlélek vezetését kérjük, amikor kétség fog el, amikor gyorsan kell döntenünk vagy másoknak tanácsot adnunk.

e) Aki megkapta a nyelvek adományát, könnyen tud imádkozni figyelmet igénylő munka közben vagy igen mozgalmas és hangos környezetben.

f) Lehetővé teszi, hogy a magunk és mások valóságos szükségletei szerint imádkozzunk akkor is, ha ezek előttünk ismeretlenek. Így imádkozhatunk a megsebzett emlékezet gyógyulásáért is. Néhányan láthatóan megtapasztalják a nyelveken való ima vagy ének gyógyító erejét.

g) A nyelveken történő közös ének megnyitja a közösség tagjait egymás felé és az isteni kegyelem beáradásának.

h) Gyakran más karizmák „kapuja”. Akinek hite van, és elég egyszerű ahhoz, hogy elfogadja a nyelvek adományát, úgy tűnik, fölkészültebb más adományok befogadására, amelyeket talán majd fölkínál neki az Úr.

6. Hogyan lehet elnyerni a nyelvek adományát? Ha hiszed, hogy a nyelvek adománya „jó ajándék”, és kívánod a magad számára, gyere Jézushoz, kérd és hidd, hogy megkapod. Most már csak az hiányzik, hogy kimond [Jn 7,37; Mk 11,24].

Egyeseknél a Lélek hatására spontán és minden fáradság nélkül tör föl bensejükből a nyelveken való ima (bár emberi fül számára először inkább dadogásnak vagy nyögésnek hangzik, mint imának).

Másoknak tudatosan kell fáradozniuk, hogy formátlan hangokkal kezdjenek beszélni, abban a meggyőződésben, hogy a Szentlélek vezetni fogja, és átalakítja az imádás, dicsőítés, hála igazi imájává (néha el kell határoznunk magunkat, hogy Isten előtt „bolondok” leszünk = egészen kicsik, kiüresedettek, magunkat semminek tartók).

Használjuk gyakran a nyelvek adományát, ha faragatlannak tűnik is, mert természeténél fogva az a rendeltetése, hogy lelki növekedésünket fenntartsa. Ez az imamód nem zárja ki az imádság más formáit. „Imádkozzam lélekkel” nyelveken, anélkül, hogy megérteném, de „imádkozzam elmémmel is”, fogalmakkal és szavakkal, amelyeket megérték [1Kor 14,15].

13. A megkülönböztetés adománya és a Lélek gyümölcsei

1. Ha Isten ekkora hatalommal nyúl bele életünkbe, mint ez a Szentlélek kiárasztásakor történik, ennek jelét is kell adnia. A megkülönböztetés azt jelenti, hogy keressük ezt a jelet. A KM-ban a megkülönböztetés azért is szükséges, mert ahol a Szentlélek valami nagyot kezd el, ott nem marad tétlen a gonosz sem. Jézus halála és föltámadása alapvetően megtörte a gonosz hatalmát. Hitünk csak akkor válik bizonytalanná, és akkor kerülünk kísértésbe, ha az aggodalmak és kétségek kioltják a Lelket. Nem ver gyökeret a kegyelem jó híre, ha engedjük, hogy a gonosz befolyása alá kerüljünk. Az ellenség belopakodik kétkedő gondolatainkba és nem egészen tiszta szándékainkba. Isten művét rossz hírbe akarja hozni, ezért rég bevált fogása, hogy [Lk 22,31; Mk 4,15]:

- a) Megkísérli tévútra vezetni azokat, akik az Úrnak őszinte szívvel szolgálnak;
- b) Elkezd híresztelni, hogy Isten műve rajongás, bolondság, sőt démoni eredetű. A gonosz ösztönözte az embereket, hogy Jézusról így beszéljenek: „elvesztette az eszét”, „Belzebub (ördög) szállta meg!” Ma sem változott a taktikája [Mk3,21].

2. „A Lelket el ne fojtsátok!... Vizsgáljatok meg mindent.” „Vizsgáljátok meg a lelkeket, vajon Istentől valók-e...” A szellemek megkülönböztetése karizma, amely kiegészít minden más karizmát. Egyes embereknek különös képességet ad a Szentlélek, hogy megállapítsák, hogy mikor származik egy kezdeményezés Istentől, és mikor más forrásból, pl. emberi gögből, nagyravágyásból, tudatlanságból vagy a gonosztól. Ez a képesség bizonyos fokig mint valami „temészfölötti érzék” fejt ki hatását [1Tesz 5,19–22; 1Jn 4,1; 1Kor12,10].

3. *A megkülönböztetés végső normáját* maga Jézus adta meg: „Gyümölcseikről ismeritek föl őket!” [Mt 7,15–20; Lk 6,43-45]

A Szentlélek jelenléte és működése a Lélek gyümölcseiben nyilvánul meg. Természetesen némelyik gyümölcsnek időre van szüksége, hogy kibontakozzék és beérjen. Legtöbb esetben összekeverednek az emberi éretlenséggel (vérmérséklet és jellem hibái). Ez jelentékenyen megnehezíti a megkülönböztetést.

4. Gyorsan és egyértelműen megmutatkoznak bizonyos gyümölcsök azoknál, akiknek életével a Szentlélek rendelkezik, pl.:

a) *Hit Jézusban.* A Lélek hirdeti, hogy Jézus az Úr és életünk középpontjába helyezi őt. Hinni Jézusban azt is jelenti, hogy életünk és ítéleteink normájává tesszük szavát [1Jn 4,2; 1Kor 12,3].

b) *Hit, hogy az Atya szeret minket* mindent átfogó, szerető és hatalommal bíró Gondviselésével [Róm 8,14–17.28; Mt 6,31–34].

c) *Alázat,* amely egyértelmű azzal, hogy „igazságban élünk” (Szt. Terézia), egyik jele az igazság Lelkének. Az alázat megszabadítja az embereket a hamisságtól és az önmaga körül forgástól annyira, hogy gyermeki egyszerűséggel tudják hirdetni azt, amit az Úr értük tett. Az alázat segíti Jézus tanítványait, hogy együtt dolgozzanak másokkal, a második helyet foglalják el, háttérben maradjanak... ahogy éppen szükséges [Jn 3,26–30].

Alázatosság kell ahhoz is, hogy a gonosz taktikáját fölismerjük, amellyel túlzásba, tévedésbe visz, féligazságokhoz vezet. Szükséges ahhoz is, hogy emberi hibák miatt, melyek becsúsznak, ne ítéljük el Isten művét.

Az igazi engedelmesség igazi alázatra mutat. Ezért sohasem hiányzik a Lélek műveinél.

5. Szeretet – *irgalmas szeretet* a „Lélek gyümölcse”, a kereszténység lelke. Jézus igazi tanítványainak jele. Minél több befolyást engedünk a Léleknek, annál több szeretetet hoz felszínre. Minden, amit a Lélek tesz, szeretet. A szeretetnek ezt a gazdagságát sokféleképp tapasztalhatjuk meg [Gal 5,22; 1 Kor 13; Jn 13,35; Róm 5,5].

Ezért ez az egy gyümölcs (a szeretet) sok más „gyümölcsöt” hoz magával. Az újszövetségi Szentírás Gal 5,22k-ben tizenkét ilyen gyümölcsöt említ.

A „gyümölcsök” itt azok a tettek, amelyek inkább származnak a Lélek erejéből, mint emberi erőfeszítésből, és így a Lélek ismertetőjegyei (lásd: Summa theologica 1-2,70). Néhány ezek közül oly tökéletes, hogy sejtetni engedi a mennyei örömet, ezért Szt. Tamás „boldogságoknak” nevezi azokat (Summa Theologica 1-2, 70).

Ezek a gyümölcsök a szeretet kifejezései vagy megjelenési formái:

a) A szeretet *öröm*, amely Isten szeretetét énekli meg, megosztja másokkal, sőt még táncolni is képes a megpróbáltatásokban [Lk 6,23];

b) A szeretet *béke*, amely harmóniát, mások megértését és tiszteletben tartását teremti meg bennünk;

c) A szeretet *türelem*, telve megértéssel és a dolgok elviseléséhez szükséges erővel;

d) A szeretet *kedvesség*, amely megértő mosolyt fakaszt;

e) A szeretet *jóság*, amely tevékeny, megfélekedzik önmagáról, és másokra gondol;

f) A szeretet *hűség*, amely a legjobbat föltételezi a másikról, vele tart és közbenjár érte;

g) A szeretet *szelídség*, amely föloldja a feszültségeket és örül a másokkal való közösségnek;

h) A szeretet *önuralom*, amelynek ereje nagyobb az önzésnél, és rendezi a vágyakban feszülő erőket (Istennek és másoknak szolgálatára vagy egy meghatározott célra rendeli.)

14. Krisztusban való teljességre vagyunk meghívva

A Szentlélekben való keresztség új kezdetet jelent életünkben. Újfajta kapcsolatot teremt az Úrral, örömtelibb és gyümölcsözőbb életre vezet [Kol 3,4; Fil 1,21; Gal 2,20; Ef 4,13k; Jn 15,1–10].

„Krisztus a mi életünk.” Hivatásunk, hogy belenőjünk az ő teljességébe. De ez csak úgy lehetséges, ha egyesülve maradunk vele, mint a szőlővessző a tővel.

Ezen a rajzon a kerék a Krisztusban való élet jelképe. A kerékagy Krisztust mintázza, aki életed középpontjába került – Lelkének erejével. A kerék íve mindennapi életedet ábrázolja. Krisztusból kell az életnek, erőnek, irányításnak életedbe átmennie. Ez történik: Isten szava, az ima, a közösség és a szolgálat által. Mind a négy jelentős eszköze a lelki növekedésnek. Számodra ezek azt jelentik, amit a keréknek a küllők. Egyesek valami „csodálatosat” tapasztalnak meg, amikor kézföltétellel imádkozik értük valaki, és ezt kérdezik maguktól: „Tartós lesz-e ez?” Tartós lesz, ha növekszik, mert a NÖVEKEDÉS az élet alaptörvénye.

1. Naponta elmélkedj Isten szaváról

Ahhoz, hogy Krisztusban állandóan növekedjünk, elengedhetetlen föltétel: Isten szavát élni a hétköznapiakban. De ez inkább hittel és a szív egyszerűségével történjék, semmint a „mindenben jártas tudós” magatartásával. Sokan a KM-ban így újra megszeretik a Bibliát. A Szentlélek hatására életre kel a Szó: Isten gyermekeinek szívéhez szól, megvilágosítja, fölfrissíti, hatalommal tölti el őket. Ha a Szó eléri a szívet (nem épp csak az értelmet), nem tér vissza üresen, hanem eléri célját: a lelkünk növekedését. Igazi tanítványt formál belőlünk, és megszentel az igazságban [Jn 5,24; 6,63 1Pét 1,22k; Jn 8,31k; 17,17].

A meghitt viszony Isten igéjével segít, hogy másokat igazán felelősséggel tanítsunk, és tanácsot adjunk, de segít az imában, éneken, az aktív részvételben az imatalálkozókon is [Kol 3,16; Ef 4,29k; 5,19k].

Isten Szava a megkülönböztetésnek is fontos eszköze. Ha hittel olvassuk, segít, hogy bizonyos élethelyzetekben fölismerjük Isten akaratát. A szentségi gyónás előtti lelkiismeretvizsgálatnál pedig segít fölismerni hibáinkat és bűneinket [Zsid 4,12k; Róm12,2].

Isten Szavának teljhatalma van, és nélkülözhetetlen fegyver a gonoszság és sötétség hatalmai ellen az életünk végéig tartó küzdelemben. Isten Szavának napi olvasása segít abban is, hogy legyőzzük rossz szokásainkat, a tartós kísértéseket, és hogy helyálljunk életünk válságos helyzeteiben. Ha lelki életünket Isten szavára építjük, erős alapra építünk, és bizalommal tekinthetünk a jövőbe [Ef 6,10–17; Mt 7,24–27; ApCsel 20,32].

2. *Imádkozz naponta*

A Szentlélek, aki betölt téged, megújítja és elmélyíti kapcsolatodat Istennel. Ennek a kapcsolatnak középpontjában az ima van. Az ima barátságot jelent, a másik szerető tudomásulvételét. Ebben a beszélgetésben szerető szív szól a szívhez, mert tudjuk, hogy szeret (Szt. Teréz). Ez a kapcsolat új, fölüdítő, mély és örömteli. Mivel az ima barátság, időt kell szánnod rá, hogy naponta a barátodnál légy, de igazán egészen nála és vele ám! Beszélni nem fontos, a döntő az, hogy a társaságában legyünk.

Úgy kell imádkoznunk, ahogyan Jézus:

a) Jézus úgy imádkozik, mint Fiú, aki az Atyától jön, és mindig az Atyához fordul. Mi is gyermekként imádkozunk, és mivel Isten gyermekei vagyunk, az istenfiúság Lelke sürget, hogy az Atyához forduljunk. Az igazi ima Isten gyermekeinek szívéből ered, ezt a szívet szentelte meg a benne lakó Lélek [Gal 4,6; Róm8,14k].

b) Jézus mint pap imádkozik, és képviseli az egész emberi családot és az egész világmindenséget. A mi hivatásunk is az, hogy mint papi nép imádkozzunk, vagyis közbenjárjunk Krisztus nevében testvéreinkért, és az Úrnak szenteljük az egész teremtést [Zsid 4,14k; 5,7–10; 7,24–26; 1Pét 2,4k.9; Jel 1,5k].

A KM nagy jelentőséget tulajdonít Isten dicséretének és imáadásának. A dicsérettel egyidejűleg (és összefüggésben vele) nő a közbenjáró ima jelentősége [Zsinat: Lumen Gent. 10].

3. *Csatlakozz egy imaközösséghez*

Szentlélekkel való elteltséged azzal kezdődik, hogy újra átadod magad Krisztusnak. Ez magában foglalja, hogy megújítod közösséghez tartozásodat, amely Krisztus Teste. Isten terve nem az, hogy különállóként mentsen meg, hanem mint Testének, az egyháznak tagját. Saját életedre döntően rányomják bélyegüket azok a személyek, akiket (személyes kapcsolatokkal) belevonsz életedbe. Ha kapcsolatba lépsz olyan keresztyének közösségével, akiknek élő a hitük, akik megtapasztalták Isten szeretetét, és dicséretét szívből éneklük, akkor ez a kapcsolat segíteni fog, hogy növekedj hitben, megnyit Isten szeretetének megtapasztalására, és fölszabadít arra, hogy mindenütt énekelj dicséretét.

Ezért fontos, hogy csatlakozz valamilyen imaközösséghez, és légy aktív résztvevője. Minél erősebben érzékelik valahol a közösséget, az összetartozást, annál erősebben érzik meg ott Isten jelenlétét.

A közösség iránti érzék és a Szentlélek felé való nyitottság közt közvetlen az összefüggés. Ha egy közösség tagjai a Szentlélek számára nyitottak, akkor egymás felé is azok. Ha megtanulták, hogy alárendeljék magukat a Léleknek, egymásnak is alárendelik magukat (anélkül, hogy jogokat igényelnének vagy panaszkodnának valami miatt) [2Kor 13,13].

A nyitottság a Lélek és az emberek felé elősegíti a karizmák növekedését, amelyeket az Úr mások javára ad.

Így az imaközösségben való aktív részvétel ne legyen menekülés, akár a családtól, akár egyéb közösségtől, hanem vezessen mélyebb és gyümölcsözőbb kapcsolatra velük is. Legyen ez a te és az ő hozzájárulásuk az egész egyház megújulásához.

4. *Légy készséges a szolgálatra*

Nagy titokba lettünk beavatva: Megváltónk titkába, aki naponta elénk jön. Krisztus ránk tekint mindenki szeméből, akivel csak találkozunk az életben. Ezért örök sorsunk attól függ, milyen választ adunk azoknak, akikkel találkozunk. Jézus úgy élt tanítványai között, „mint aki szolgál”. És nemcsak úgy szolgált, mint egy szociális gondozó, hanem mint akit Isten küldött, és mint aki magában hordozza Isten Lelkét. Első lecke, amit meg kell tanulnunk az, hogy másokat szolgáljunk Isten eszközeiként, s hogy ezt a Lélek erejében tegyük, amit mindig megkaphatunk. Ez akkor valósul meg, amikor a karizmákat hittel keressük, és szeretetben használjuk. Az imaszolgálat egyik módja, hogy a közösség vagy család minden egyes tagjáért névszerint imádkozunk. A szolgálat másik módja, hogy a közösség vagy család olyan tagjával vagy tagjáért imádkozunk, akinek különösen szüksége van rá [Mt 25,31–46; 1Kor 12,5; Lk 22,24–27; Lk 4,18; 1Kor 14,1].

Ha egy talentumot (adományt) magunknak tartunk meg, könnyen elveszíthetjük. Ezzel szemben, ha mások is részesülnek belőle, növekszik és termékenyvé válik. Ezért engedni kell, hogy résztvegyenek hitünkben, azaz közölni kell, amit az Úr érted tett (és neked adott), ez növelni fogja hitedet és a többiekét is. (Vö. [„Függelék I. Tevékeny lelki élet és munkagyakorlatok”](#), 54. old.) [Mt 25, 24–27]

Az ilyen közösségben ható Lélek hatékony működése vezet el egyes meghatározott feladatok és szolgálatok teljesítésére (pl. szociális munka, tanítás, katekézis, szeretetszolgálat, esetleg: ifjúsági munka, istentiszteleti szolgálat stb.), akár adott helyi egyházközségekben, akár más egyházi vagy egyházmegyei keretben. (Nagyobb elkötelezettséget vállalók tömörülése vagy akár közös élet vállalása a Lélek vezetésével lehetséges.)

15. Dicsőítsétek az Urat!

1. „Ti azonban... királyi papság... vagytok..., hogy annak dicsőségét hirdessétek, aki a sötétségből csodálatos világosságára hívott titeket.” A mi hivatásunk és előjogunk, hogy Istent „magasztaljuk fölséges kegyelméért”, és „magasztaljuk dicsőségét.” [1Pét 2,9; Ef 1,3–14]

A Biblia kb. 3000-szer említi Isten dicséretét. Az első keresztények teljesítették Istent dicsőítő hivatásukat [Ef 5,18-20; Kol 3,16k; IKor 14,26; 1Tesz 5, 16–20].

2. A sokat imádkozó emberek önmagukra beállított magatartásának egyik oka, hogy elhanyagolják a dicsőítő imát. A dicséret eleme nélkül a kérő ima torz.

Ezért a KM dicsőítésre szólít a biblikus korakeresztény hagyománynak megfelelően. A karizmák és ezek célja: a szeretet, legjobban a hála, a dicsőítés és az öröm légkörében bontakozik ki.

3. Dicsőíteni annyit tesz, mint kifejezni beleegyezésünket, hódolatunkat és csodálatunkat. Ezt egyesek úgy fejezik ki, hogy tapsolnak, karjukat a magasba emelik, vagy örvendező kiáltásokban törnek ki.

A zsoltárok sokszor felszólítanak Isten dicséretére. „Tapsoljatok népek mindnyájan kezetekkel, zengjete Istennek ujjongó éneket!... Énekeljete Istenünknek, zengjete!” „Magasztallak egész életemen át, s nevedben emelem imára kezem.” [Zsolt 47,27; 63,5]

4. A hála és a dicsőítés az ember önként jövő válasza arra, hogy Isten beleavatkozott életébe. A hála és a dicsőítés rendszerint érzelmeket fejez ki, a dicsőítés mindig a hitre épül, és a hit hordozza [Lk 1,46k].

A hit teszi lehetővé, hogy Istent a sötétség és megpróbáltatás idején is dicsérjük. Mégpedig abban a szilárd meggyőződésben, hogy az Istent szeretőknek minden javukra válik [ApCsel 5,41; Róm 8,28].

5. Nagy erő rejlik a dicsőítésben! Mindig megjavítja az ember lelki világát: a szomorúság örömmé változik, a kétségbeesés reménységre. Gyakran azért vagyunk elégedetlenek, mert úgy érezzük, hogy valakit vagy valamit elutasítunk, nem tudunk elfogadni. A dicsőítés ilyenkor azt jelenti, hogy akaratunkkal elfogadjuk annak alapján, hogy Isten mindenből valami jót hoz ki. (Vö. Szt. Pál tapasztalatával 2Kor 12,7–10).

A dicsőítő ima gyakran a külső körülmények megjavulásához vezet, mert lehetővé teszi, hogy Isten megdicsőüljön az adott helyzetben. Isten Lelke teret kap, hogy kifejthesse hatását. Azok, akik a dicsőítő imában átengedik magukat ennek a Léleknek, belsőleg megerősödnek és megvigasztalódnak; külső dolgaikban is érezhetően vagy anélkül, hogy tudnák, irányítása alá kerülnek. Istent dicsőítve az ember egyúttal képes lesz megbocsátani felebarátjának is, és új módon, (mintegy Isten szemszögéből) kezdi látni a valóságot.

16. A karizmatikus Szent Szűz – ösztönző példánk

1. Istennek tökéletes terve volt Máriával, s ez az üdvösségtörténetre vonatkozott. De nem kényszerítette rá ezt a tervet. Szabad közreműködését akarta, hitben és szeretetben [Lk 1,26-38].

Így van ez veled is. Isten tökéletes terve szerint a te életed és minden, ami hozzá tartozik, benne van az üdvösség történetében. Isten azt várja tőled, hogy szabadon együttműködj vele hitben és szeretetben. „Isten nem szerez érvényt akarátának. Csak azt veszi el, amit odaadunk. De nem ajándékozza magát egészen nekünk, amíg mi nem ajándékoztuk magunkat egészen neki” (Szent Teréz).

2. Mária kereste a magyarázatot, de csak annyira, amennyire szükséges volt. Isten tervében sok meglepő volt, mind vele, mind fiával kapcsolatban. Mária hittel fogadta el Isten tervét, és élete végéig hittel engedelmeskedett neki.

Neked is szükséged lesz hitre, hogy ne izgasson föl és ne sújtson le a sok „miért”, melyeket megzavart lelked és megsebzett érzelmeid alkalomadtán kimondanak. Isten terve zavarba ejthet, és a Lélek lépései kiszámíthatatlanok.

3. Mária azt mondta: „Fiat! – Legyen!”, mert Istent és terveit annyira szerette, hogy kiszolgáltatta magát. A Szentléleknek való teljes odaadás nélkül senki sem válhat szentté.

4. Attól a pillanattól kezdve, amikor Mária kimondta „igen”-jét, a Szentlélek működése különösen hatékonyra vált benne. A Léleknek e működése által lett Mária Jézus anyja és a mi anyánk.

Mihelyt valóban lehetőséget adsz Isten Szentlelkének, átalakítja életedet. Ha a Szentlélek veszi át a vezetést, véghez fogja vinni mindazt, amivel te hiába próbálsz. „Mert Istennek semmi sem lehetetlen!”

5. A Szentlélek erejében Mária egész élete teljesen Krisztus-központú lett. Megtapasztalta a szívét betöltő örömet, és teljesen átadta magát az Úrnak és megváltó művének. A Lélekben megújult emberek megtapasztalják, hogy életük egyre jobban Krisztus-központúvá válik, mert a Lélek Krisztust helyezi a középpontba. Az olyan élet, amely a Lélek vezetése alatt áll: élet, amely az Úré, élet másokért.

6. Mária másokkal is megosztotta új lelki élményét és az Úr jelenlétének tapasztalatát. A KM-ban is sokan belső ösztönzést éreznek, hogy megosszák másokkal, amit értük az Úr tett, és magasztalják, mert rájuk tekintett jóságában.

7. Az Újszövetségben akkor találkozunk először Máriával, amikor az angyali üdvözlétkor a Lélek betölti őt. Utoljára pedig a keresztények közösségében Pünkösdkor, a Szentlélek kiáradásakor [ApCsel 1, 14; Zsinat: Lumen Gent. 59].

Máriát egyedülálló módon kötötte magához a Szentlélek azáltal, ami az angyal híradásakor és Pünkösdkor történt: az Úr kiválasztott eszköze, az egyháznak különlegesen „karizmatikus” tagja. Megváltásunk „de Spiritu Sancto ex Maria Virgine” a Szentlélek által, Szűz Márián keresztül teljesedik be.

8. Keresztes Szt. János mondja azokról, akik teljes egységben élnek Istennel: „ezeknek a személyeknek tettei a Szentlélektől valók és mind isteniek... így volt ez a boldogságos Szűz

Máriával, mert őt mindig a Szentlélek irányította... Ő valóban Istent fogadta be, és akit csak akar, kapcsolatba hozhat vele.”

Mária nem a „hatalom kulcsait” birtokolja az egyházban. Az ő osztályrésze a „sugalmazás ereje”, a Szentlélek közvetlen ellenőrzése mellett, és a közbenjárás, mert szoros kapcsolatban van az Úrral.

Ha így szemléljük Máriát, ez új fényel világítja meg a KM sugalmazó és közbenjáró szerepét és erejét az egyházban.

9. Mária az Isten szeretetét szívünkbe árasztó Szentlélek legkiválóbb „jele”. Egyedülálló módon tapasztalta meg a Lélek erejét és Isten szeretetét, és mindörökké tanúja ezeknek.

Minden karizma ilyesfajta „manifesztációja (kinyilatkoztatása) a Léleknek”, és az a rendeltetése, hogy növelje a szeretetet.

„A tökéletes lélek egészen szeretet és minden tette szeretet... egy kicsi ebből a tiszta szeretetből értékesebb Isten előtt és jobb az egyház számára – bár úgy tűnik, mintha semmit sem csinálna az ember – mint minden külső mű együttvéve” (Keresztes Szt. János).

Függelék

I. Tevékeny lelki élet és munkagyakorlatok. Javaslatok munkaközösségek számára

A jóhír

1. „Jóhír”-e számodra jelen pillanatban az Újszövetség? Mit jelent ez neked?
2. Az evangélium mely kijelentéseit talárod különösen lényegesnek és bátorítóknak?

Isten szeretete

1. Írd fel azoknak a nevét, akik leginkább segítettek abban, hogy megtapasztald Isten szeretetét és gondoskodását. Szánj rá kis időt, hogy egyenként köszönetet mondj értük Istennek.

2. Idézz föl olyan pillanatot vagy helyzetet, amikor Istent nagyon közel érezted magadhoz. Egy-két szóval jegyezz föl néhány ilyen mozzanatot. Köszönd meg Istennek mindegyiket.

3. Jegyezz föl néhány esetet, amikor Isten téged használt fel, hogy másoknak megmutassa szeretetét és gondoskodását. Köszönd meg Istennek.

A munkaközösségben kicserélheted a többiekkel az 1., 2., 3. pontban följegyzett tapasztalataidat, így megismerve egymás tapasztalatait, Istent dicsőítitek, és köszönetet mondtok neki.

4. El tudsz mondani a többieknek egy olyan esetet, amikor saját terveid meghiúsultak, és Isten tervei valósultak meg? Mit éreztél emiatt akkor, és mit érzel most? (Olv. Róm 8,28k)

5. Isten szeretetének kihívása: olvasd el 1Kor 13. Helyettesítsd be a szeretet vagy irgalom szavak helyébe a saját nevedet. Figyeld meg, igaznak hangzik-e?

Az emlékezet gyógyítása

1. Van-e valami fájdalmas emlék vagy kiábrándító tapasztalat életedben? Vidd imában Jézushoz. Ha lehetséges, később oszd meg a többiekkel ezt a tapasztalatodat. A közösség belemélyedhet, azáltal, hogy kéri Jézust, gyógyítsa meg emlékezetedet.

2. Írd fel a nevét azoknak, akik megsebeztek, akiktől félsz, akiknek kitérsz az útjából vagy akik ellenszenvesek. Vedd aztán elő egyenként a neveket (karikázd be őket):

a) mondd el Jézusnak, mit érzel ezzel a személlyel kapcsolatban (légy őszinte és becsületes!);

b) kérdezd meg Jézust, milyen érzéssel van ő az illető iránt;

c) ha látod ennek az embernek a korlátait, gyengéit és problémád van vele kapcsolatban, kérdezd meg Jézust, mit tehetsz e problémák megoldása érdekében;

d) tedd magad és ezt az embert Jézus kezébe, és kérd, hogy gyógyítsa meg kapcsolatodat.

3. Írd fel azok nevét, akiket a leggyakrabban sebezte meg életed során. Ragadj ki egy-egy nevet és mondd meg Jézusnak, hogy állsz most hozzá? Megbocsátottál neki? Megbocsátottál magadnak, hogy megsértetted? Találsz lehetőséget, hogy a kárt jóvátedd? Dicsőítsd Istent abban a meggyőződésben, hogy ő mindenből jót tud kihozni!

4. Jegyezd föl azokat a személyeket, akikről úgy érzed, nagyon tartják a távolságot, vagy nagyon hűvösen viselkednek. Szánj rá időt, és kérd az Urat, hogy hidat építsen hozzájuk, és adjon bátorságot, átmenni ezen a hídon!

5. Olvasd Mk 10,46 k-t: milyen vakságban szenvedsz? Mondd el valakinek, akiben megbízol, azt, amit felfedeztél, és az Urat, hogy gyógyítsa meg vakságodat.

6. Olvasd Mk 2,3k-t. Bénít-e a félelem, a bűn? Bátorralanná tesz-e az emberi tekintetektől való túlságos függés? Akadályoz valami abban, hogy jót tegyél? Kérj meg néhány ismerőst, akikben megbízol, hogy vigyenek Jézus elé imájukban, és kérjék gyógyításodat.

Dicsőítés és hála

1. Oszd meg a közösséggel életed egyik legboldogabb emlékét. Hívd meg őket, hogy együtt köszönjétek meg az Úrnak, és dicsőítsétek őt.

2. Gyakorlat: egyszer, amikor egyedül vagy, ülj le, s 2–3 percig próbáld meg elképzelni, hogy nincs kezed (milyen tehetetlen vagy!). Azután képzel el, amint Isten kezeket ad. Köszönd meg és mondd, mily erős az elhatározásod, hogy használni fogod ezeket az adományokat. Tedd ugyanezt szemekkel, lábaddal, hangoddal, emlékezetteddel kapcsolatban. Gyakran csak akkor kezdünk el értékelni valamit vagy valakit, amikor elveszítjük.

3. Gyakorlat: képzelj el életedet apa, anya és a többi ember nélkül, akik sokat jelentenek neked. Köszönd meg mindegyiket Istennek, hogy ott vannak az életedben (ha valamelyikükkel találkozni tudsz, dicsérjétek Istent együtt!).

4. Írj fel néhányat a legfontosabb adományok közül, amelyeket kaptál. Gondold végig, hogyan bontakoztak ki benned! Köszönd meg Istennek, és azokat az embereket is, akik hozzá segítettek kibontakozásukhoz.

5. Írd föl egy-egy papírlapra, amit társaidban értékelsz. Egy csoporttalálkozó vagy közös mise után add át nekik.

Ha elolvastad a cédulákat, amelyeket a többiektől kaptál, gondold végig, ki segített neked azoknak a képességeknek a kibontakoztatásában, amelyeket a többiek értékelnek benned. Köszönd meg Istennek.

II./a Önátadásunk Krisztusnak. Indítványok az önátadás imájához

Az önátadás imája:

Fogadd el, Uram, szabadságomat, fogadd el egészen. Vedd értelmemet, akaratomat s emlékezősemet. Mindazt, amim van és ami vagyok, Te adtad ingyen! Visszaadok, Uram, visszaadok egészen mindent! Legyen fölöttük korlátlan úr rendelkezésed! Csak egyet hagyj meg ajándéku: szeretni téged! Csak a szeretet maradjon enyém, a kegyelemmel, s minden, de minden gazdagság enyém. Más semmi nem kell. Ámen. Loyolai Szt. Ignác (Sík Sándor fordítása)

„Mennyei Atyám! Terveddel és megmentésünkre irányuló akaratoddal egybehangzóan hiszem, és szívemből nyíltan megvallom, hogy Jézus az Úr. Atyám, köszönöm a keresztséget és bérálás kegyelmét, melyekkel gyermekedé fogadtál, Jézussal egybekapcsoltál és megadtad a Szentlelket! [Róm 10,9; Fil 2,11; 1Kor 12,13]

Uram, Jézus Krisztus, elfogadjak személyes Megváltómnak. Szeretnék egészen megszabadulni a Sátán uralmától: önzésemtől, a magamkörül forgástól és mindentől, ami nem tőled származik. Meghívlak, hogy légy életem Ura, feltétlen Mestere mindannak, ami vagyok és amim van. Megígérem, hogy tisztellek, engedelmeskedem neked és halálomig hű maradok hozzád! Örömmel fogadom Lelked uralmát, és megígérem, hogy életem minden

napján figyelek sugallataidra. Szeretnék betelni Szentlelkeddel és tégedet dicsérni mindörökké. [Gal 5,25; Ef 5,18–20]

Imádság a Szentlélekben való megújulásért:

Uram, Jézus! Hittel kérlek, „keresztelj meg a Szentlélekben!” Add meg nekem a lelki adományokat, amelyeket Tested építésére és az Atya dicsőségére tartogatsz számomra. Ámen. Köszönöm Jézus.

Ima a Szentlélekhez:

Szentlélek, lelkem Lelke, imádlak téged. Világosíts meg, vezess, erősíts, vigasztalj. Tölts be teljesen, járj át, alakíts! Add meg a kegyelmet, hogy akaratodat megismerjem, és szeretettel teljesítem. Megígérem neked, hogy mindannak alávetem magam, amit kérsz tőlem! Mindent elfogadok, amit megengedsz, hogy megtörténjék velem. Csak add, hogy fölismerjem akaratodat! Ámen. (Szalézi Szt. Ferenc után)

Fűzz hozzá személyes imákat, vagy fogalmazd meg a fentieket saját szavaiddal!

II./b Iránymutatás a Lélek-keresztség után (Pontok a szemlélődő imához)

1. A kísértő azon fáradozott, hogy Jézust mindjárt keresztsége után összezavarja, és rossz útra vezesse. Most, „hogyan kaptad a Lélek-keresztséget”, azon fog fáradozni a kísértő, hogy megzavarjon, és valamit elraboljon az újonnan kapott erődből.

a) Ilyen célzásokkal kísérhet: „Mivel semmit sem éreztél, amikor imádkoztak feletted, nem is történt semmi” – vagy: „mivel ugyanazok a problémáid és gyengéid, mint azelőtt, nem történt semmi.” „És végső soron, egyáltalán megérdemeltél te ilyen kegyelmet? Elégge fáradoztál, hogy megkapd?”

Ha ez a te eseted is, hittel állj ellen ezeknek a kísértéseknek. Kapaszkodj Jézus ígéretébe: „Kérjétek és kaptok” – nem azért, mert jó vagy és megérdemled, hanem mert Atyád ennyire jó. Ha valamit kértek, higgyétek, hogy megkapjátok!” Isten megtartja ígéretét, mert Ő Isten és nem ember. [1Pét 5,8k; Lk 11,9–13; Mk 11,24]

b) Másik fajtája a kísértésnek, hogy kétségeket támaszt benned: „Ez a szép élmény, amelyben részem volt, csupán érzelmi és szubjektív. Egész biztos, ennyit már én is tudok a pszichológiából! És alapjában véve nem hiszek ebben a halandzsában, amit nyelveken való imának neveznek.”

Itt is hittel kell ellenállnod. Kapaszkodj Jézus ígéreteibe. Olvasd még többször az Újszövetséget, és kérd az igazság Lelkét, világosítson meg, és vezessen Isten tervei szerint! [1Kor 2. fej.; Róm 8. fej.]

c) Ha csodálatos tapasztalatod volt, amikor érted imádkoztak, akkor a kísértő tudodra fogja adni: „Most elérted célokat! Mostantól kezdve minden szinte magától fog menni. Megszűntek a problémák. Ne végy mindent annyira komolyan!”

De gondold arra, hogy megújulni a Szentlélekben annyi, mint újra születni! Ez nem a keresztyén tökéletesség csúcsa, hanem új kezdet. Még hosszú út áll előtted. Legyen rá gondod, hogy el ne hanyagold a növekedés lényeges föltételeit: Isten szavának gyakori olvasását, a napi imát, az imatálalkozókön való részvételt, és hogy megoszd másokkal, amit az Úr érted tett! Ha a Szentlélekben való megújulás (Lélek-keresztség) után különösen boldog voltál, örülj az Úrban, és dicsőítsd Őt. Ha semmi különöset nem éreztél, köszönd meg ugyanúgy. A Szentlélek-keresztség mindig a hit imája, és Isten ajándékát csak hittel és hálával fogadhatjuk.

2. A Szentlélekben való megújulás különbözőképp történhet: egy pillanat alatt vagy lassan, folyamatosan. [Ef 5,18]

Miközben Istent hittel dicséred, és örülsz az Úrban, meg fogod tapasztalni, hogy egyre jobban növekedsz az Úr Lelkében, és egyre jobban betölt. Föl fogod fedezni, hogyan növekszik benned Isten jelenlétének és erejének új tudata.

3. Lehetséges, hogy egyes problémáid, vagy akár mindegyik, megszűntek. Köszönd meg az Úrnak. De ne lepődj meg, ha néhány problémád ezután is megmarad, és újak is jönnek hozzá. Olyan erő van benned, amely sokkal nagyobb gyöngeségednél és a sötétség minden hatalmánál. Használd ezt az erőt hittel, és hagyatkozz rá. Amikor valamilyen problémával állsz szemben, köszönd meg Istennek, hogy ilyen csodálatos erőt adott.

4. Figyelj azokra az új módokra, ahogyan a Lélek indít, és kérdezd magadat, növekednek-e benned gyümölcsei: a szeretet és kibékülés, a szeretet új lelkülete, új öröm, új béke és a Szentírás megújult szeretete! Keresd az új utakat, amelyeken az Úr használni akar, a beléd öntött bölcsesség, prófétálás, hittel történő gyógyítás karizmái által...

5. A nyelvek adománya növelni fog: növeli hitedet, gazdagítja imaéletedet..., használd ezért gyakran, ha faragatlannak tűnik is! Ha szükséges, vedd igénybe egy tapasztaltabb segítségét, hogy jobban formálódjék, és jobban kifejlődjék.

6. Sohase felejtse, hogy Jézus az Úr. Gyakran újítsd meg személyes önátadásodat. Gyakorlati életedben keresd a Lélek vezetését. [Gal 5,25]

7. Gondolj arra, hogy nem vagy egyedül! Imádkozz imaközösséged tagjaiért. Szükségük van támogatásodra, mint neked az övékére. Ha valami megzavar vagy kísértésbe visz, keresz mindig támogatást imájukban és tanácsaikban!

8. Szentlélekben való megújulásodat „ünnepeled” az ezt követő napokban úgy, hogy valami különösen jót teszel, ahogyan arra az Úr indít.

III. Hogyan ismerem föl Isten akaratát?

Mindenki ki van szolgáltatva a nézetek és vélemények ostromának, az ismerősökön, barátokon, rádión, sajtón, tévén stb. keresztül. Ezekon kívül saját szívünkben is különböző hangulatok és indítások törnek elő. Ezért gyakran nem könnyű fölismerni, mi valóban az Isten akaratát. Az egyház évszázados tapasztalataiból nyújtunk a következőkben segítséget.

1. A *tízparancsolat* adja az első keretet. Ami ennek világos kinyilatkoztatásaitól eltér, az nem felelhet meg Isten akaratának, akármilyen ügyesen forgatjuk is. De aki halad a lelki életben, hamar fölfedezi, hogy Isten ezen a kereten belül hív, szólongat a Lélek „kalandjaira”, új, még föl nem fedezett vidékre. Itt a parancsok már nem bizonyulnak elégségesnek, mert az ilyen finom döntések számára nyitott utat hagynak. Pl. Isten házasságon kívüli életre hívott-e vagy nem? Éljek-e szegényen a világban, vagy csatlakozzam-e egy szerzetesközösséghez? Maradjunk-e imaközösség, vagy létesítsünk lakóközösséget? Változtassak-e pályát, hogy többet dolgozhassak az evangélium terjedéséért? Egyházi szolgálatomon belül inkább a teológiai tanulmányokba vessem-e bele magam, vagy inkább a lelkipásztori munkába?

Minél elmélyültebb lelki életet él valaki, annál gyakrabban jönnek elő ezek vagy hasonló kérdések. Hogyan ismerem föl akkor, mi származik Istentől, mi önmagamtól vagy mástól?

2. A *szellemek megkülönböztetésének szabályai* – Loyolai Szt. Ignác lelkigyakorlatos könyvéből – segítségünkre lehetnek (főleg imaközösségeink vezetőinek ajánlatos ezeket jól ismerniük). Ezek alapvonásai a következők:

A kiindulópont mindig egy választás vagy döntés több lehetőség közül, amelyek beleférnek a tízparancsolat által megszabott keretbe. Sohasem lehet tehát szó olyan lehetőség választásáról, amely erkölcsileg helytelen. Egészen gyakorlatilag véve itt arról van szó, hogy megváltoztassam életstílusomat, legyek egy szerzetesrend tagja, vagy ilyen közösségen kívül éljek mint keresztény. Elkezdek imádkozni, és újra meg újra Isten elé viszem ezt a kérdést.

De előbb valami másra van szükség: előtte meg kell szereznem a belső szabadságot, hogy elfogadjam mérlegelésem eredményét, bármi legyen is az; valamint belső egyensúlyba (mint a mérleg) kell kerülnöm, hogy azután valóban véghezvigyem azt, ami a választás eredménye lesz. Csak akkor foghatok a választáshoz, ha megvan bennem az a belső készség, hogy semmi, de semmi mást nem teszek, mint amit Isten akarátának ismertem meg – bármennyire is borzongtam előzőleg valamelyik lehetőségtől.

3. A választás – döntés folyamatának menete.

Imában Isten elé viszem a választás lehetőségeit. Gyakorlati példánkban egyrészt ezt az életstílust, amit most folytatok, másrészt egy szerényebbet. Ebben az imában egészen tisztán akarok hallani, és újra meg újra megkérdezem az Urat: „Mit akarsz Uram, mit tegyek?” Egész nap, minden imámban megismétlem: a szentmisén, az elmélkedésen, a zsolozsmát imádkozva, csendesen térdelve a templomban. Napokig vagy akár egy-két hétig. Mindig magamba figyelek, belsőmben csendes és nyugodt leszek, hogy mintegy tapasztalati úton rátaláljak, hová vezet Isten.

Mivel Isten az öröm, a béke és a belső oldottság forrása, – az akarátának megfelelő választást az öröm, a béke és a belső oldottság fogja kíséni. És fordítva: ha eltávolodunk Istentől, ez szomorúságot, levertséget, benső görcsöt, aggodást, kényszert, a szabadság hiányát jelenti, ezért azt a választási lehetőséget, amely nem felel meg Isten akarátának, a szomorúság, szabadsághiány érzése stb. megtapasztalása kíséri. Ha rászánom magam, hogy hosszabb időn át a belső döntésre és lelki tapasztalatra összpontosítsak, világossá fog válni, melyik oldalra billen a mérleg serpenyője. – Ezek a tapasztalatok hasonlóak ahhoz, amelyeket már a kísértések kapcsán megismerünk. Ha engedünk: szomorúság, unalom, nyugtalanság stb. következik be; ha ellenállunk: öröm, béke, szabadság az uralkodó alaphangulat. Szent Ignác még további két tanácsot is ad:

a) Képzeld el, mit tanácsolnék egy jó barátomnak, aki az én helyzetemben volna, hogy mit kell tennie Isten előtt, és

b) gondolj meg, hogy halálos ágyamon fekszem, s ha akkor végigvonul előttem életem – ez a jelenlegi helyzet is –, mit kívánnék akkor, milyen legyen ez a döntésem? Úgy kell most döntenem.

Fölírhatjuk egy papírlap egyik felére a választás egyik lehetőségének az indítékait, a másik felére a másikat, hogy így áttekintve, jobban mérlegelhessünk.

Ha két ember szereti egymást, kívánságaikat egymás szeméből olvassák ki. Tanuljuk meg mi is Isten szeméből kiolvasni kívánságait, míg nézzük Őt és hallgatjuk szavát!

Atyám! Rád hagyatkozom.
Tedd velem azt, ami neked tetszik.
Bármit teszel is velem, megköszönöm.
Kész vagyok mindenre,
csak akaratom teljesejék bennem
és minden teremtményedben.
Semmi mást nem óhajtok Istenem!

Kezedbe ajánlom egész lényemet.
Neked adom, Istenem,
szívem egész szeretetével,
mert szeretlek Téged,
és ez a szeretet sürget,
hogy egészen neked adjam magam,
hogy fenntartás nélkül
kezedbe helyezzem életemet,

határtalan bizalommal,
mert Te vagy az én Atyám! (Charles de Foucauld)

A belső gyógyulás imái (vö. 6. fej.)

Ifjúkor: „Istenem, kérek mindazoknak az élményeknek a meggyógyítására is, amelyeket serdülő koromban szereztem. Először lelkesedtem igazán, megigéztek más emberek, és olyan világba nőtem bele, amelyben a szívem sohasem tudott egészen hozzád ébredni. A világ bűne körülvelt és mélyen rám nyomta bélyegét, egészen eddig az óráig. Engedd, hogy eltávolodjam mindettől, hogy a te erődben, felőled szemlélve teljesíteni tudjam feladataimat a társadalomban és a magam helyén. Gyógyítsd meg azokat a sebeket, amelyeket a bizalmammal való első visszaélés, a gonoszság első maradandó megtapasztalása hagyott hátra bennem, s amely még mindig bizalmatlanná tesz veled szemben. Gyógyíts meg minden hajótörött reményt, túlzott igényt, amit emlékezetem ebből az időből megőrzött. Arra is kérek, bocsásd meg mindazt a csalódást és sebet, amit én szereztem másoknak. Talán nem mindig gonoszságból, hanem tudatlanságból. Te magad változtasd át mindezt az élményt, s engedd, hogy szomorúság, szégyen és elfojtott harag nélkül tudjak visszagondolni rájuk. Fiaid sem tette meg nem törtéنتé a történelem pusztításait és gonoszságait a kereszten, hanem átváltoztatta. A te kegyelmed még mindig nagyobb, mint a világ akármilyen nagy bűne. Te magad engesztelj ki magaddal, magammal és az emberekkel.”

Hívás: „Gyógyíts meg Uram, önmagam bebiztosításának túlzott, önző szükségletétől, hogy így jobban képes legyek nemcsak saját hasznomért dolgozni, hanem hivatásomat másoknak és a társadalomnak való szolgálat és a te kegyelmi adományod gyanánt felfogni. Gyógyítsd be a sebeket, amelyeket társadalmi csoportok kölcsönösen ütnek egymáson; gyógyítsd meg a munkásvilágban az elnyomás fájó emlékeit, és engedd: hadd járuljak hozzá, hogy a szükséges társadalmi változásokra ne gyűlöletből törekedjenek az emberek, hanem azért, mert te vagy a történelem Ura!”

(Mühlen, H.: „Újuljatok meg Lélekben” (Ef 4,23), Prugg Verlag, Eisenstadt, 1978. 49–50. old.)